

บทที่ 4

องค์ประกอบของนวนิยายของเอฟ. สกอตต์ ฟิตซ์เจอร์ลด์ที่สะท้อนภาพสังคม “ยุคดนตรีแจ๊ส”

ในบทนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาคำประกอบของนวนิยายของเอฟ. สกอตต์ ฟิตซ์เจอร์ลด์ ได้แก่ โครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร และฉาก ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของนวนิยายที่มีส่วนช่วยให้เข้าใจวรรณกรรมที่ศึกษาได้ถูกต้อง ลึกซึ้ง และกว้างขวางยิ่งขึ้น

4.1 โครงเรื่องและแนวคิดที่ได้จากโครงเรื่อง

4.1.1 โครงเรื่อง

นวนิยายเรื่อง *This Side of Paradise* เป็นเรื่องราวของอะมอร์ เบเลน ชายหนุ่มผู้มีความใฝ่ฝันจะมีชื่อเสียง เป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับ และร่ำรวย แต่ความฝันของเขาไม่อาจเป็นจริงได้ การลำดับเหตุการณ์ในเรื่องจะเป็นไปตามลำดับเวลา ตั้งแต่วัยเด็กของอะมอร์ วัยเรียน จนกระทั่งเขามีอายุได้สามสิบปีเศษ อะมอร์มีความใฝ่ฝันตั้งแต่อยู่ในวัยเด็กว่าเขาต้องการจะเป็นวีรบุรุษ เป็นคนที่มีชื่อเสียง มีความสำคัญ ดังนั้นเมื่อเขาเข้าเรียนในโรงเรียนเซนต์ริจิสซึ่งเป็นโรงเรียนของผู้มีอันจะกิน เขาจึงพยายามจะสร้างชื่อเสียงโดยเล่นฟุตบอลซึ่งเป็นกีฬาที่คนส่วนใหญ่ให้ความสนใจ แต่เขาไม่ประสบความสำเร็จ ต่อมาเมื่อเข้าเรียนที่พรีนซ์ตัน ความใฝ่ฝันที่ต้องการจะประสบความสำเร็จยิ่งรุนแรงขึ้น อะมอร์จึงหันมาพยายามสร้างความยอมรับโดยการเป็นนักเขียน เขาเลือกเข้าชมรมไตรแองเกิลซึ่งเป็นชมรมหนึ่งที่มีความสำคัญในพรีนซ์ตันและได้เป็นคนเขียนบทละคร อะมอร์ใฝ่ฝันอยากเป็นประธานชมรมไตรแองเกิลหรือประธานนักศึกษา แต่เขาไม่ได้พยายามทำอะไร เคอร์รี่ จึงกล่าวเตือนว่า “ถ้าอยากเป็นคนเด่นดังต้องมีความพยายาม แต่ถ้าไม่พยายามทำ ก็ทำตัวสบายๆ ดีกว่า”¹ อะมอร์ได้พบกับปัญหาหลายประการ ประการแรกเป็นความขัดแย้งในจิตใจของตัวเอง ขณะที่เรียนอยู่ที่พรีนซ์ตัน เขามีความรู้สึกว่าเขาเป็นคนจนในหมู่คนรวยทำให้ชีวิตของเขาไม่มีความสุขนัก ประการที่สอง การที่เขาให้ความสนใจในกิจกรรมนอกชั้นเรียนมากเกินไปทำให้เขามีผลการเรียนต่ำ เขาจึงโดนระงับการทำกิจกรรม ซึ่งทำให้เขาพลาดหวังจากการเป็นประธานชมรมไตรแองเกิลและประธานนักศึกษา

อะมอร์ได้รับประสบการณ์ที่ตอกย้ำถึงความสำคัญของเงินและรู้สึกที่ตนเองอยากจนรุนแรงขึ้นไปอีก เมื่อเขาได้พบกับโรซาลินด์ซึ่งเป็นหญิงสาวสวย ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอันหรูหรา มารดาของโรซาลินด์จึงเกี้ยวที่อะมอร์อยากจนต่างๆ ที่เขามีความสามารถ แม้ว่าโรซาลินด์จะขัดใจมารดาคบหากับอะมอร์ แต่เธอก็ไม่ยอมแต่งงานกับเขา เพราะเธอไม่ยอมมีชีวิตที่ลำบากยากจน เหตุการณ์นี้

¹ Fitzgerald, *This Side of Paradise*, p. 47.

ทำร้ายจิตใจ อะมอร์รี่อย่างรุนแรง หลังจากนั้นอะมอร์รี่ได้ช่วยเหลือเล็กโดยการรับผิดชอบเล็กที่พาผู้หญิงจากต่างรัฐมาพักในโรงแรม ชาวที่เขาถูกไล่ออกจากโรงแรมนี้ลงอยู่ใน หนังสือพิมพ์ฉบับเดียวกับที่เขาทราบข่าวว่าโรซาลินด์หมั้น อะมอร์รี่เสียใจมากเพราะเขารู้สึกว่าเขาสูญเสียโรซาลินด์ไปจริงๆ เหตุการณ์ร้ายๆ พวกกันโถมกระหน่ำมาได้หยุดยั้ง หลังจากนั้นอีกไม่นาน อะมอร์รี่ก็ได้รับข่าวร้ายอีกประการหนึ่ง คือ บาทหลวงดาร์ซี่ซึ่งเป็นบุคคลที่เขาเคารพรักเสมือนเป็นบิดาคนที่สองเสียชีวิต ทำให้อะมอร์รี่รู้สึกอ้างว้าง โดดเดี่ยว เป็นช่วงชีวิตที่ตกต่ำที่สุดของเขา

ฟิตซ์เจอร์อัลด์ใช้ฉากสถานศึกษา ทั้งโรงเรียนและมหาวิทยาลัยเพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องราวของตัวละครที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน เขาใช้ฉากงานเลี้ยง งานเต้นรำ และรถยนต์ รวมทั้งฉากงานเลี้ยงสำคัญงานหนึ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของ “ยุคดนตรีแจ๊ส” คืองานเลี้ยงกอดจูบลูบล่า ซึ่งอะมอร์รี่มีโอกาสได้ไปร่วมงานเลี้ยงประเภทนี้ครั้งหนึ่งที่เมืองชิคาโก ฟิตซ์เจอร์อัลด์บรรยายภาพงานเลี้ยงกอดจูบลูบล่าไว้ในตอนที่ชื่อว่า “Petting” งานเลี้ยงกอดจูบลูบล่านี้เป็นงานเลี้ยงที่บรรดาคณบดีพ่อแม่ตื่นตระหนก แต่วัยรุ่นชายหญิงและหนุ่มสาวนิยมไปร่วมงาน ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และมีความสัมพันธ์กัน

On the Triangle trip Amory had come into constant contact with that great current American phenomenon, the “petting party.”

...

Afternoon at the Plaza, with winter twilight hovering outside and faint drums downstairs...they strut and fret in the lobby, taking another cocktail, scrupulously attired and waiting. Then the swinging doors revolve and three bundles of fur mince in....²

การที่ฟิตซ์เจอร์อัลด์เลือกใช้ฉากเหล่านี้ เพื่อที่จะช่วยเสริมโครงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคมที่หรูหราฟุ้งเฟ้อไว้แก่นสาร อันสะท้อนให้เห็นภาพอันเป็นจริงของสังคมอเมริกัน “ยุคดนตรีแจ๊ส”

นวนิยายเรื่อง *The Beautiful and Damned* เป็นเรื่องราวของแอนโทนี แพทซ์ ชายหนุ่มที่ต้องการจะมีฐานะร่ำรวย โดยหวังจะได้รับมรดกจากปู่ ซึ่งเป็นมหาเศรษฐี แอนโทนีเป็นหลานชายเพียงคนเดียวของอดัม แพทซ์ มหาเศรษฐีผู้เคร่งครัดในศีลธรรม บิดามารดาของแอนโทนีเสียชีวิตหมดแล้ว หลังจากที่เขาจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในอังกฤษ กลับมาอเมริกา เขาก็ใช้ชีวิต

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 58-59.

อย่างไร้สาระไปวันๆ เทียวเตร่ สังสรรค์ ไม่ทำงาน อาศัยเงินจากการปันผลหุ้นที่เป็นมรดกจากมารดา แอนโทนีหวังว่าเมื่อปู่ตาย เขาจะต้องได้รับมรดกจำนวนมหาศาลจากปู่ ต่อมาแอนโทนีได้แต่งงานกับกลอเรีย หญิงสาวสวย ทันสมัย กลอเรียชอบใช้ชีวิตตามงานเลี้ยง การเดินร่ำ ใช้เงินสุรุ่ยสุร่ายเช่นเดียวกับแอนโทนี การที่ทั้งคู่แต่งงานกันยิ่งทำให้ทั้งคู่ใช้ชีวิตไร้แก่นสาร ส่ำมะเลเทเมาหนักขึ้นไปอีก พวกเขา มักจะจัดงานเลี้ยงสังสรรค์กับเพื่อนๆ ที่อพาร์ทเมนต์เสมอๆ แอนโทนีต้องเผชิญกับความขัดแย้งครั้งใหญ่กับปู่ เมื่อวันหนึ่งอดัม แพทย์มาที่อพาร์ทเมนต์ขณะที่แอนโทนีกลอเรียและเพื่อนๆ กำลังอยู่ในอาการมึนเมา ทำให้ออดัมโกรธมาก เนื่องจากเขาเป็นพวกเคร่งครัดในศีลธรรมและสนับสนุนกฎหมายห้ามดื่มสุรา เป็นผลให้เมื่ออดัมเสียชีวิต เขาไม่ยกมรดกใดๆ ให้แอนโทนีเลย แอนโทนีจึงพยายามจะเรียกร้องสิทธิในกองมรดกโดยการยื่นอุทธรณ์ต่อศาล ช่วงระหว่างที่อยู่ระหว่างการดำเนินคดี แอนโทนีมิได้พยายามทำอะไรให้ชีวิตของเขาดีขึ้น เขาและกลอเรียยังคงใช้ชีวิตอย่างหรูหราฟุ่มเฟือย แม้ว่าทรัพย์สินที่มีจะร่อยหรอลง จนแอนโทนีต้องนำหุ้นบางส่วนมาขาย เขาก็ยังคงดำเนินชีวิตแบบเดิม

แอนโทนีพบกับจุดพลิกผันของชีวิต นอกจากเขาจะไม่ได้รับมรดกจากปู่แล้ว เมื่อสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่ 1 เขาถูกเกณฑ์ไปเป็นทหารอยู่ในค่ายฝึกหัด ชีวิตการเป็นทหารทำให้เขาได้รับความลำบากทุกขุทรมานอย่างที่เขาไม่เคยต้องประสบมาก่อน หลังจากสงครามยุติ เขากลับบ้าน ช่วงนั้นฐานะการเงินของแอนโทนีและกลอเรียตกต่ำมาก พวกเขาแทบไม่มีเงินใช้ กลอเรียคิดจะไปเป็นดารารายวันและบอกให้แอนโทนีไปทำงานแต่แอนโทนีก็ไม่ทำ แอนโทนีต้องเอานาฬิกาไปจำนำ คิดจะขอยืมเงินจากเพื่อนและบลิ๊อคแมน แต่กลับไปมีเรื่องกับบลิ๊อคแมนเสียก่อน นอกจากนั้นแอนโทนียังไม่มีเงินจ่ายค่ารถแท็กซี่ซึ่งมีเรื่องกับคนขับ เขารู้สึกว่าถูกเพื่อนทอดทิ้ง แม้แต่กลอเรียก็หมองเหม็น

ฟิตซ์เจอร์อัลด์ใช้ฉากและเหตุการณ์ที่มีความสมจริง เพื่อช่วยสนับสนุนโครงเรื่อง แก่นเรื่อง และตัวละคร เช่น ฉากค่ายฝึกทหารของสหรัฐอเมริกาในสงครามโลกครั้งที่ 1 ผู้ประพันธ์บรรยายภาพของความเหน็ดเหนื่อย ความหวาดกลัว ความลำบากและทุกขุทรมานของทหารที่อยู่ในค่ายฝึก ดังที่ฟิตซ์เจอร์อัลด์บรรยายถึง การเดินทางของแอนโทนีเพื่อไปเป็นทหารในค่ายฝึกที่แคมป์มิลล์ เขาได้รับความลำบากและทุกขุทรมาน เริ่มตั้งแต่รถที่แอนโทนีนั่งไปค่ายฝึกมีคนเบียดเสียดกันแน่น "The car was crowded and already thick with breath. It was one of the type known as "tourist" cars, a sort of brummagem Pullman, with a bare floor, and straw seats that needed cleaning."³ ชีวิตลำบากแรกในค่ายฝึกทหารเต็มไปด้วยการทดสอบร่างกาย การฝึกฝน

³ Fitzgerald, *The Beautiful and Damned*, p. 313.

แต่ละวันผ่านไปด้วยความเหน็ดเหนื่อย รองเท้าที่ใส่ไม่พอดีกับเท้า ทำให้แอนโทนีถูกรองเท้ากัด อาหารก็ไม่ค่อยดี

The first week after arrival of Anthony's draft was filled with a series of interminable inoculations and physical examinations, and with the preliminary drilling. The days left him desperately tired. He had been issued the wrong size shoes by a popular, easy-going supply-sergeant, and in consequence his feet were so swollen that last hours of the afternoon were an acute torture....⁴

ซึ่งการที่แอนโทนีได้รับความทุกข์ทรมานจากการอยู่ในค่ายฝึกนี้ น่าจะเป็นส่วนหนึ่งของอุปสรรคในชีวิตที่มีส่วนช่วยเขาเข้าใจชีวิตมากขึ้น

จากงานเลี้ยง การเดินรำที่ผู้คนสนุกสนานกันอย่างสุดเหวี่ยง เมามาย ปล่อยอารมณ์กันเต็มที่นั้นมีความสัมพันธ์กับโครงเรื่องและตัวละคร แอนโทนีเป็นตัวละครที่ชอบความสนุกสนาน ตี๋มสุราจัด ทำให้ปุ้ไม่พอใจจนกระทั่งไม่ยกมรดกให้ ส่วนจากอพาร์ทเมนต์ของแอนโทนีและกลอเรียสะท้อนให้เห็นลักษณะนิสัยของตัวละคร แอนโทนีอาศัยอยู่ในอพาร์ทเมนต์ชั้นที่ดีที่สุดใกล้กับถนนเลขที่ห้า ในนิวยอร์ก ห้องของเขาตกแต่งอย่างงดงาม ซึ่งสอดคล้องกับนิสัยของแอนโทนีที่เป็นตัวแทนของคนรุ่นใหม่ ชอบความหรูหราสะดักสะบาย ส่วนอพาร์ทเมนต์ที่แอนโทนีและกลอเรียอาศัยอยู่หลังจากแต่งงาน ข้าวของภายในห้องสกปรกรกรุงรัง ข้าวของระเกะระกะ มีร่องรอยของงานเลี้ยงที่ผ่านมา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแอนโทนีและกลอเรียชอบความสนุกสนาน ไม่มีความเป็นระเบียบ รวมทั้งจากอื่นๆ ที่ฟิตซ์เจอร์รัลด์ใช้ก็มีส่วนช่วยเสริมโครงเรื่อง แก่นเรื่อง และตัวละคร

นวนิยายเรื่อง *The Great Gatsby* เป็นเรื่องราวของชายหนุ่มผู้ยึดมั่นในความรักอย่างมั่นคง แม้จะมีอุปสรรคมากมายเพียงไรก็ไม่อาจทำให้ความรักของเขาเสื่อมคลายลงได้ การเปิดเรื่องเริ่มจากตอนกลางของเรื่อง และดำเนินเรื่องตัดสลับไปมาระหว่างอดีตกับปัจจุบัน โดยมีผู้เล่าเรื่องคือนิคซึ่งเป็นตัวละครรอง และมีจอร์แดนเป็นผู้ช่วยเล่าเรื่อง ฟิตซ์เจอร์รัลด์บรรยายว่า นิคเกิดในตระกูลที่เป็นที่ยอมรับนับถือในมิดเดิลเวสต์ เขาได้รับการศึกษาและการอบรมอย่างดีจากบิดา นิคเชื่อในคำสอนของบิดาที่ว่าไม่ควรจะตัดสินคนอื่นง่ายๆ ทำให้นิคเป็นผู้ถ่ายทอดเหตุการณ์ที่น่าเชื่อถือ เรื่องราวดำเนินไปอย่างมีน้ำหนักและสมจริง

⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 318.

พิตช์เจอร์ลด์ได้ค่อยๆ เผยให้ผู้อ่านปะติดปะต่อเรื่องราวของแกตส์บี้จากคำบอกเล่าของ จอร์แดนและแกตส์บี้ที่ถ่ายทอดให้นิคฟัง แกตส์บี้ นายทหารหนุ่มรักกับเดซี่ เฟย์ ลูกสาวผู้พิพากษา ความรักของแกตส์บี้ต้องพบกับอุปสรรคเพราะเขาต้องไปรบในสงครามโลกครั้งที่ 1 เมื่อกลับจาก สงครามเขาได้ทราบข่าวว่าเดซี่แต่งงานกับทอม บุคคานัน ซึ่งเป็นเศรษฐีและย้ายไปอยู่ที่อื่นแล้ว ด้วยความรักมั่นที่มีต่อเดซี่ แกตส์บี้ต้องการที่จะได้เดซี่กลับคืนมา แกตส์บี้พยายามทุกวิถีทางเพื่อ ที่จะทำให้เดซี่กลับมารักเขา เริ่มจากการพยายามสร้างฐานะ เขาไปทำงานอยู่กับแดน โคดี้ และ ทำธุรกิจผิดกฎหมายร่วมกับเมเยอร์ วูลฟิเชมจนมีฐานะร่ำรวย ระหว่างนั้นเขาติดตามข่าวคราว ของเดซี่จากหน้าหนังสือพิมพ์อยู่เสมอ เขาจึงไปดูบ้านอยู่ริมอ่าวฝั่งตรงกันข้ามกับคฤหาสน์ของ เธอ ความพยายามขั้นต่อไปคือ แกตส์บี้จัดงานเลี้ยงที่บ้านทุกสัปดาห์โดยหวังว่าเดซี่จะได้ยินข่าว และมาร่วมงานที่บ้านของเขา แต่เดซี่ก็ไม่เคยมา แกตส์บี้ไม่ละความพยายาม เขาได้ขอความช่วยเหลือจากจอร์แดนและนิคให้นิคเชิญเดซี่มาดื่มน้ำชาที่บ้าน เพื่อเดซี่จะได้มีโอกาสเห็นคฤหาสน์หลัง งามของเขาซึ่งอยู่ติดกันกับบ้านของนิค ก่อนที่จะถึงวันนัด แกตส์บี้เตรียมการทุกอย่างเพื่อให้ เดซี่ พอใจ เขาถามนิคถึงความพร้อมในการเตรียมขนมและน้ำชา ให้คนมาตัดหญ้าที่บ้านนิค เมื่อถึง วันนัด แกตส์บี้มารออยู่ที่บ้านนิคก่อนเวลาด้วยความกระวนกระวายกลัวว่าเดซี่จะไม่มาตามนัด เมื่อเดซี่มาแกตส์บี้กลับหลบไปหลังบ้านด้วยความตื่นเต้น แสดงให้เห็นถึงความรักและความตั้งใจ จริงของแกตส์บี้ที่มีต่อเดซี่

เดซี่ได้ไปเยี่ยมชมคฤหาสน์ของแกตส์บี้ เธอพอใจในความหรูหราโอ่อ่าของบ้าน เมื่อเดซี่ เห็นเสื้อผ้าชั้นเยี่ยมหลากสีสันของแกตส์บี้ เธอถึงกับรำไห้ พิตช์เจอร์ลด์แสดงให้เห็นว่าเดซี่เป็น ตัวละครที่ให้ความสำคัญแก่วัตถุและสิ่งที่มีมองเห็นภายนอก ดังที่เขาบรรยายว่า “เสียงของหล่อน เต็มไปด้วยเงิน” เพื่อเป็นการปูพื้นให้ผู้อ่านรู้จักเดซี่และการเข้าใจการตัดสินใจของเดซี่ในตอนจบ ของเรื่อง ตั้งแต่นั้นความสัมพันธ์อันขุ้สาวระหว่างแกตส์บี้และเดซี่ก็คืบหน้า ดูเหมือนว่าเงินทองที่ แกตส์บี้ได้ทุ่มเทไปจะทำให้เขาได้ความรักของเดซี่คืนมา แต่ความจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ เมื่อทอม ทราบความสัมพันธ์ระหว่างแกตส์บี้และเดซี่ เขาจึงสืบประวัติของแกตส์บี้ ทอมพบว่าแกตส์บี้ ร่ำรวยมาจากการขายเหล้าเถื่อนและธุรกิจผิดกฎหมาย เขาจึงแอบเบื้องหลังของแกตส์บี้ให้เดซี่ ทราบ

เพื่อจะทำให้การกระทำของแกตส์บี้ที่เฝ้ารอคอยเดซี่เป็นเวลาถึง 5 ปี และพยายามทำทุก อย่างเพื่อให้ได้เธอคืนมาเป็นการกระทำที่สมเหตุสมผลและมีน้ำหนัก พิตช์เจอร์ลด์ได้วางพื้น ลักษณะนิสัยของแกตส์บี้ไว้อย่างเด่นชัดว่า แกตส์บี้เป็นคนที่มีความตั้งใจจริงมาตั้งแต่สมัยเป็นเด็ก เห็นได้จากสมุดบันทึกของเขาซึ่งจะมีการวางแผนไว้ว่าในวันหนึ่งเขาจะต้องทำอะไรบ้าง พร้อมสิ่งที่ ควรจะปฏิบัติ

... On the last fly-leaf was printed SCHEDULE, and the date September 12, 1906.

And underneath :

Rise from bed.....	6.00	A.M.
Dumbbell exercise and wall-scaling.....	6.15 – 6.30	"
Study electricity, etc.....	7.15 – 8.15	"
Work.....	8.30 – 4.30	P.M.
Baseball and sports.....	4.30 – 5.00	"
Practice elocution, poise and how to attain it	5.00 – 6.00	"
Study needed inventions.....	7.00 – 9.00	"

GENERAL RESOLVES

No wasting time at Shafers or [a name, indecipherable]

No more smokeing or chewing.

Bath every other day

Read one improving book or magazine per week

Save \$5.00 [crossed out] \$3.00 per week

Be better to parent⁵

และในยามค่ำคืน นิคมักจะเห็นแกตส์บ์ออกมายืนที่ริมอ่าวและยื่นแขนออกไปด้านหน้าราวกับจะไควคว่าสิ่งหนึ่งสิ่งใด สิ่งนั้นก็คือนดวงไฟสีเขียวที่ทำเรือบ้านของทอมอันเป็นตัวแทนของเดซีนั่นเอง

ฟิตซ์เจอรัลด์ใช้ฉากเพื่อช่วยเสริมโครงเรื่อง โดยเขาเลือกเกรทเนคในลองไอแลนด์ นิวยอร์ก งานเลี้ยง รถยนต์ อพาร์ทเมนต์ และสงครามโลกครั้งที่ 1 เป็นฉากส่วนใหญ่ของนวนิยายเรื่องนี้ เพื่อให้เกิดความสมจริงและสอดคล้องกับเวลาในนวนิยายซึ่งกล่าวถึงสหรัฐอเมริกาช่วงทศวรรษที่ 1910 – 1920 เนื่องจากเกรทเนคและนิวยอร์กเป็นศูนย์รวมแห่งความสนุกสนาน ความบันเทิง นานาชนิด การเต้นรำ งานเลี้ยง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของคนอเมริกัน "ยุคดนตรีแจ๊ส" อีกทั้งนิวยอร์กยังเป็นแหล่งของธุรกิจผิดกฎหมายและร้านขายเหล้าเถื่อน ส่วนสงครามโลกครั้งที่ 1 เป็นเหตุการณ์ที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของคนอเมริกันเป็นอย่างมาก ฟิตซ์เจอรัลด์จึงใช้สงคราม

⁵ Fitzgerald, *The Great Gatsby*, p. 180.

โลกครั้งที่ 1 เป็นปัญหาแรกที่แกตส์บีต้องประสบ คือ เขาต้องจากเดซีไปรบในสงคราม ทำให้เดซีไปแต่งงานกับคนอื่น

ฟิตซ์เจอร์ลด์ใช้ฉากที่เป็นสัญลักษณ์ คือ แผ่นป้ายโฆษณาของร้านจักษุแพทย์ที่มีชื่อว่า "ดวงตาของดอกเตอร์ที. เจ. เอกเกิลสเบิร์ก" ดวงตาคู่นี้จะคอยเฝ้ามองผู้คนที่ผ่านไปมาในบริเวณหมู่บ้านแห่งขี้เถ้า วิลสันเชื่อว่าดวงตาของดอกเตอร์ที. เจ. เอกเกิลสเบิร์กเป็นดวงตาของพระเจ้าที่มองดูการกระทำของมนุษย์ หลังจากที่เมอร์เทิลถูกรถชนตาย วิลสันคุยกับเพื่อนบ้านว่าพระเจ้ารู้ทุกสิ่งที่เราทำ คุณอาจจะหลอกผมได้ แต่หลอกพระเจ้าไม่ได้ ขณะที่วิลสันพูดสายตาของเขามองไปที่ดวงตาของดอกเตอร์ที. เจ. เอกเกิลสเบิร์ก

... "God knows what you've been doing, everything you've been doing. You may fool me, but you can't fool God!"

Standing behind him, Michaelis saw with a shock that he was looking at the eyes of Doctor T.J. Eckleburg, which had just emerged, pale and enormous, from the dissolving night.

"God sees everything," repeated Wilson.⁶

มิใช่แต่เพียงวิลสันเท่านั้น นิคก็รับรู้ถึงดวงตาของดอกเตอร์ที. เจ. เอกเกิลสเบิร์กที่เฝ้ามองอยู่ แต่นิคตีความดวงตาของดอกเตอร์ที. เจ. เอกเกิลสเบิร์กแตกต่างไปจากวิลสัน ขณะที่ทอมขับรถยนต์ของแกตส์บีไปนิวยอร์กโดยมีนิคและจอร์แดนนั่งไปด้วย เมื่อถึงบริเวณปั้มน้ำมันของวิลสัน นิครู้สึกเหมือนมีดวงตามองลงมาที่ถนน เมื่อเติมน้ำมันเสร็จแล้ว นิคยังคง รู้สึกว่ามีสายตาเฝ้ามองดูเขาอยู่ ซึ่งสายตาคู่นั้นก็คือดวงตาของดอกเตอร์ ที. เจ. เอกเกิลสเบิร์ก หรือสัญลักษณ์ที่ฟิตซ์เจอร์ลด์ใช้แทนดวงตาของพระเจ้าแห่งสังคมนิยมที่นิคอาศัยอยู่นั่นเอง หากพระเจ้าองค์นี้ไม่ใช่พระเจ้าที่เป็นที่เคารพกันทั่วไป แต่เป็น "พระเจ้า" ที่ถูกสร้างมาในสังคมนิยมเพื่อจุดหมายทางการค้า อันจะนำเงินมาให้เจ้าของ "พระเจ้า" องค์นี้เป็น "พระเจ้า" องค์เดียวกับพระเจ้าของสังคมนิยมอเมริกันใน "ยุคดนตรีแจ๊ส" ที่คนสูญเสียศรัทธาต่อพระเจ้า ไม่ยึดมั่นในศาสนาอีกต่อไป รวมทั้งฟิตซ์เจอร์ลด์เองก็เป็นคนที่ไม่เคร่งครัดในคริสต์ศาสนา และเชื่อว่าพระเจ้าได้ตายดับแล้ว ประกอบกับสถาบันศาสนาในทศวรรษที่ 1920 ถูกนำมาเชื่อมโยงกับธุรกิจอยู่ไม่น้อย

⁶ Fitzgerald, *The Great Gatsby*, p. 166.

ดังปรากฏในหัวข้อที่พระเจ้าใช้เทศน์ เช่น “ศาสนาในธุรกิจ” “จินตนาการและการโฆษณา” เป็นต้น⁷ ดังนั้น การที่ฟิตซ์เจอร์รัลด์สร้างปายโฆษณาดวงตาของ ดร. ที. เจ. เอกเกิลสเบิร์กให้เป็นสัญลักษณ์ของ “พระเจ้า” ใน “ยุคดนตรีแจ๊ส” นี้ จึงเป็นพระเจ้าของคนอเมริกันใน “ยุคดนตรีแจ๊ส” ที่คิดว่าเงินคือพระเจ้า เงินจะบันดาลทุกสิ่งได้นั่นเอง

นอกจากนี้ ฟิตซ์เจอร์รัลด์ยังได้ใช้ฉากและบรรยากาศที่สัมพันธ์กัน เพื่อช่วยสนับสนุนโครงเรื่อง เช่น เหตุการณ์ที่เดซี่กำลังตัดสินใจว่าจะเลือกทอมหรือแกตส์บี้เป็นจุดวิกฤตของเรื่อง ฟิตซ์เจอร์รัลด์ใช้ฉากช่วยในการสร้างบรรยากาศที่ทำให้รู้สึกกดดันและตึงเครียด โดยให้เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในอพาร์ทเมนต์ของทอมซึ่งเป็นสถานที่แคบๆ และวันนั้นอากาศร้อนอบอ้าว หรือการที่นิคเห็นแกตส์บี้มักจะออกไปยืนริมอ่าวในยามค่ำคืน แล้วยื่นมือไปไขว่คว้าดวงไฟสีเขียววนั้น ฟิตซ์เจอร์รัลด์ได้บรรยายให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพของชายหนุ่มคนหนึ่งที่ยืนอยู่ท่ามกลางความมืดมิดของค่ำคืน เขากำลังไขว่คว้าแสงสว่างเพียงดวงเดียวที่มีอยู่คือไฟสีเขียวที่ทำเรือของบ้านบุคคานัน ไฟสีเขียวซึ่งเป็นสีแห่งความหวัง อันเป็นความหวังประการเดียวของแกตส์บี้ที่จะได้เดซี่กลับคืนมา

รวมทั้งฟิตซ์เจอร์รัลด์ยังใช้สีให้สัมพันธ์กับตัวละคร แกตส์บี้เป็นตัวละครที่ให้ความสำคัญกับเงินเพราะเขาคิดว่าเงินจะช่วยให้เขาได้เดซี่กลับคืนมา ดังนั้นเสื้อผ้า ข้าวของเครื่องใช้ของแกตส์บี้จึงมักจะมีสีเงินหรือสีทอง เช่น อุปกรณ์ในห้องน้ำของแกตส์บี้ประดับประดาด้วยทองคำ วันที่แกตส์บี้จะได้พบเดซี่ที่บ้านของนิค เขาสวมเสื้อเชิ้ตสีเงินและผูกเนคไทสีทอง ส่วนเดซี่ซึ่ง “เสียงของหล่อนเต็มไปด้วยเงิน” ฟิตซ์เจอร์รัลด์มักจะบรรยายเธอโดยใช้สีเงินหรือสีทอง เช่น เรียกเธอว่า “golden girl” หรือ “Daisy and Jordan lay upon an enormous couch, like silver idols.”⁸

ส่วนนวนิยายเรื่อง *Tender Is the Night* เป็นเรื่องราวของจิตแพทย์หนุ่ม ผู้มีความใฝ่ฝันจะเป็นจิตแพทย์ผู้ยิ่งใหญ่ ต้องการเป็นที่รักและชื่นชมของคนทั่วไป แต่เขาต้องพบกับอุปสรรคเมื่อเขาพบรักกับคนไข้สาวและแต่งงานกับเธอ

ดิก โดเวอร์เป็นจิตแพทย์หนุ่มที่น่าจะมีอนาคตไกล เขาประสบความสำเร็จในการเรียน เคยเขียนตำราวิทยาศาสตร์ และเป็นที่รักของคนที่ได้รู้จัก ขณะที่ดิกฝึกงานอยู่ที่คลินิกจิตแพทย์เขาได้พบกับคนไข้สาวสวยชื่อนิโคล ซึ่งเป็นลูกสาวมหาเศรษฐีที่มีอาการทางประสาทเนื่องจากโดนพ่อข่มขืนมารับการรักษาอยู่ ดิกตกลงใจที่จะแต่งงานกับนิโคลด้วยทั้งความรักและต้องการจะช่วย

⁷ สมร นิตทัศน์ประภาศ, *ประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา ค.ศ. 1865 – 1945 ยุคหลังสงครามกลางเมือง – สงครามโลกครั้งที่ 2 เล่ม 2*, หน้า 38.

⁸ Fitzgerald, *The Great Gatsby*, p. 121.

รักษานิโคล ประกอบกับเบบี้ วอเรน พี่สาวของนิโคลต้องการจะหาหมอมารักษาตัวเธอ แม้ว่าจะมีแพทย์บางคนคัดค้านและดักเตือน ดิคก็ยังคงยืนยันกรานเช่นเดิม

หลังแต่งงาน ดิคเริ่มพบกับอุปสรรค เขาต้องใช้เวลาแทบทั้งหมดของเขาอยู่กับนิโคล ทุ่มเทเวลาในการดูแลเธอ พาเธอท่องเที่ยวไปตามที่ต่างๆ และใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางความสับสนวุ่นวาย จนทำให้เขาไม่มีเวลาสำหรับความใฝ่ฝันที่จะเป็นจิตแพทย์ผู้ยิ่งใหญ่และงานซึ่งเขาคิดว่า "งานคือทุกสิ่งทุกอย่าง"⁹ ดิคต้องเผชิญกับปัญหาอีกประการหนึ่งซึ่งเป็นความขัดแย้งด้านศีลธรรมภายในจิตใจของเขาเอง ช่วงที่พักผ่อนอยู่ที่ริเวียร่า ครอบครัวไคเวอร์ได้พบกับโรสแมรี่ โรสแมรี่หลงรักดิคตั้งแต่แรกเห็น แม้ว่าเธอจะทราบว่าดิคแต่งงานแล้ว แต่เธอก็ยังรักและพยายามที่จะให้ดิคมีความสัมพันธ์กับเธอ ส่วนดิคเองก็มีความรักกับโรสแมรี่เช่นเดียวกัน ตอนแรกศีลธรรมในใจของดิคทำให้เขาปฏิเสธที่จะมีความสัมพันธ์กับโรสแมรี่ แต่ต่อมาศีลธรรมของเขาเริ่มสั่นคลอน ดิคแอบคบหากับโรสแมรี่โดยไม่ให้นิโคลทราบ

เมื่อแยกทางกับโรสแมรี่ ดิคและนิโคลกลับมาสหรัฐอเมริกา ดิคร่วมหุ้นกับฟรานซ์เปิดคลินิกจิตแพทย์ แต่ปัญหาที่ดิคก่อไว้เริ่มส่งผลกระทบต่อตัวเขาเอง นิโคลพอจะทราบความสัมพันธ์ระหว่างดิคและโรสแมรี่ จึงทำให้อาการป่วยของเธอกำเริบขึ้นอีก ฟิตซ์เจอร์อัลด์สร้างความรำคาญใจในครอบครัวไคเวอร์เพิ่มมากขึ้น โดยให้อาการของนิโคลกำเริบหนักจนคลุ้มคลั่งแย่งพวงมาลัยรถยนต์ ขณะที่ดิคขับรถกลับบ้านจนเกิดอุบัติเหตุ ทำให้ดิคโกรธมากและหนีไปประชุมจิตแพทย์ตามลำพัง ปัญหารุมเร้าดิคมากขึ้นเรื่อยๆ ระหว่างที่ดิคเดินทางกลับจากการประชุม เขาได้ทราบข่าวการตายของบิดา หลังจากนั้นดิคได้พบกับโรสแมรี่อีกครั้ง คราวนี้ดิคเป็นฝ่ายริ้อฟื้นความสัมพันธ์กับโรสแมรี่ เขาคීමสุราอย่างหนักและมีเรื่องชกต่อยกับคนขับรถแท็กซี่และตำรวจจนบาดเจ็บและถูกจับขังคุก เหตุการณ์ครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความตกต่ำของดิค

ดิคปล่อยให้ตัวเองให้ต่ำลงไปอีก เมื่อเขากลับมาบ้าน ดิคคීමสุราอย่างหนักจนส่งผลกระทบต่อการทำงาน จนกระทั่งบิดาของคนที่เขาที่มารักษาอาการติดสุราไปฟ้องฟรานซ์ว่า ดิคคීමสุราไปรักษาลูกชายเขาทำให้ลูกชายของเขาที่กำลังจะหายจากอาการติดสุราไม่สามารถเลิกได้ กระทั่งฟรานซ์ต้องขอให้ถอนตัวจากการถือหุ้นในคลินิก ปัญหายิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นเพื่อนำไปสู่จุดวิกฤต นิโคลไปมีความสัมพันธ์กับทอมมี่ บาร์บาน และขอหย่าขาดจากดิค นับเป็นช่วงเวลาที่ดีที่ดิคตกต่ำถึงขีดสุดจากนายแพทย์หนุ่มผู้มีอนาคตไกล เป็นที่รักและชื่นชมของคนรอบข้าง กลายเป็นคนที่ไม่มียาน ไม่มีคนเชื่อถือ แม้แต่ตัวดิคก็เสื่อมศรัทธาต่อตัวเอง เช่น จากที่เขาเคยลงชื่อโดยมีคำนำหน้าว่า "นายแพทย์" เหลือเพียง "นาย" เขาไม่มีความหมายสำหรับครอบครัววอเรนอีกต่อไป นิโคลเคยต้องการ

⁹ Fitzgerald, *Tender Is the Night*, p. 63.

ความช่วยเหลือจากเขา แต่ในตอนท้ายของเรื่อง นิโคลไม่จำเป็นต้องได้รับการดูแลจากเขาในฐานะแพทย์อีก จึงเท่ากับว่าหน้าที่ในการเป็นสามีของเขาจึงสิ้นสุดลงด้วย

ในนวนิยายเรื่องนี้ พิตซ์เจอร์ลด์ใช้ฉากส่วนหนึ่งเป็นฉากในต่างประเทศ เช่น ช่วงที่ดิกและนิโคลไปพักผ่อนที่บ้านพักตากอากาศในริเวียร์า ที่นั่นพวกเขาได้เจอกับครอบครัววอร์ท โรสแมรี่ และมารดาของเธอ การที่พิตซ์เจอร์ลด์เลือกใช้ฉากในต่างประเทศนี้ เป็นการเสนอให้เห็นภาพที่สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของคนอเมริกันกลุ่มหนึ่งที่พากันอพยพไปอยู่ในยุโรป โดยเฉพาะริเวียร์า เพื่อไปหาเสรีภาพ

พิตซ์เจอร์ลด์ได้วางพื้นนิสัยของตัวละครเอกและตัวละครรองไว้อย่างเด่นชัด เพื่อเสริมให้ความขัดแย้งมีความเข้มข้นและมีน้ำหนักมากขึ้น คือให้ดิกเป็นจิตแพทย์ที่มีความมุ่งมั่น ชอบช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่กลัวว่าตนเองจะต้องเดือดร้อน แม้ว่าจะมีผู้คัดค้านว่าเขาไม่ควรจะแต่งงานกับนิโคลซึ่งเป็นคนไข้แต่เขาก็ไม่เชื่อ ในขณะที่เดียวกันก็วาดภาพให้นิโคลเป็นลูกสาวมหาเศรษฐีที่ป่วยเป็นโรคประสาท เธอต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิด ส่วนเบบี้ วอเรนเป็นคนที่ไร้น้ำใจ คิดว่าเงินสามารถซื้อได้ทุกสิ่ง เธอกล่าวกับดิกว่าครอบครัวของเธอรำววยพอที่จะซื้อหมอลักคนเพื่อมาคอยดูแลนิโคล และดิกก็คือหมอลักคนที่เบบี้เลือก ในช่วงที่นิโคลกำลังตัดสินใจว่าจะเลิกกับดิกไปคบหามี บาร์บาน เบบี้มีส่วนในการสนับสนุนให้นิโคลทิ้งดิกเพราะเธอกล่าวว่าการที่ดิกเป็นสามีที่ดีของนิโคลตลอดเวลาที่อยู่ด้วยกันมาเป็นหน้าที่ของดิก เป็นสิ่งที่ดิกเล่าเรียนมา

"Dick was a good husband to me for six years," Nicole said. "All that time I never suffered a minute's pain because of him, and he always did his best never to let anything hurt me."

Baby's lower jaw projected slightly as she said:

"That's what he was graduated for."¹⁰

4.1.2 แนวคิดที่ได้จากโครงเรื่อง

จากโครงเรื่องของนวนิยายทั้ง 4 เรื่องดังกล่าวข้างต้น จะสามารถนำมาวิเคราะห์แก่นเรื่องหรือแนวคิดหลักซึ่งก็คือความหมายรวมของเรื่องทั้งเรื่องและผู้เขียนต้องการจะสื่อถึงผู้อ่าน อาจมุ่งให้

¹⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า 388.

บทเรียน ข้อคิด ประสบการณ์ชีวิตที่ทำให้ผู้อ่านสามารถเพิ่มประสบการณ์เทียบให้กับชีวิตตนเอง
เข้าใจชีวิตมากขึ้น มองชีวิตในมุมที่กว้างขึ้น¹¹

4.1.2.1 การค้นพบความหมาย/แนวทางในการดำเนินชีวิต

ในนวนิยายเรื่อง *This Side of Paradise* การที่อะมอริมีความตั้งใจจะเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับ แต่เขาต้องผิดหวังกับเรื่องต่างๆ หลายครั้ง ตั้งแต่การไม่ประสบความสำเร็จในการเป็นนักกีฬา ไม่สามารถเป็นประธานชมรมไตรแองเกิลหรือประธานนักเรียนที่พรินซ์ตัน เป็นนักเขียนที่มีรายได้น้อย มีความรู้สึกที่ตนเองเป็นคนยากจนในหมู่คนรวย ผิดหวังจากความรักเพราะมีฐานะยากจน ความผิดหวังจากเรื่องเหล่านี้ทำให้อะมอริทุกข์ใจ เพราะว่าเขาคาดหวังว่าเขาจะต้องเป็นคนที่ยิ่งใหญ่ ร่ำรวย ประสบความสำเร็จ แต่เมื่อเขาพบว่าตนเองไม่อาจจะสมหวังได้และต้องทุกข์ทรมานจนถึงจุดหนึ่ง ประกอบกับการได้เดินทางเข้าไปในย่านคนจน และได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดและทัศนคติเกี่ยวกับชีวิตกับชายวัยกลางคนสองคนที่รับเขาขึ้นรถ ในช่วงเวลาที่อะมอริได้พูดคุยกับชายทั้งสองคนนี้เป็นช่วงเวลาที่ทำให้อะมอริได้ทบทวนเรื่องราวต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตเขา ทำให้เขาคิดได้และตระหนักถึงคุณค่าที่แท้จริงของชีวิตว่า คุณค่าของชีวิตมิใช่อยู่ที่ความสำเร็จหรือความร่ำรวย แต่คือการที่มนุษย์เราได้รู้จักและเข้าใจตนเอง ดังนั้นเขาจึงไม่ควรจะมัวแต่เสียตายว้ยหนุ่มที่สูญหายไป ไม่ผิดหวังกับสิ่งที่ไม่เป็นไปตามความปรารถนา ไม่เสียใจที่ไม่อาจเป็นบุคคลที่ยิ่งใหญ่และประสบความสำเร็จในชีวิต ไม่กลัวความลำบากยากจนอีกต่อไป อะมอริได้พบว่าสิ่งที่เขาต้องการคือ เขาไม่ต้องการเป็นที่ชื่นชมดังที่เขาเคยปรารถนา ไม่ต้องการเป็นที่รักเช่นที่เขาเคยหวาดกลัว "He found something that he wanted, had always wanted and always would want – not to be admired, as he had feared; not to be loved, as he had made himself believe; but to be necessary to people, to be indispensable;..."¹²

โดยสรุปแล้ว โครงเรื่องของนวนิยายเรื่อง *This Side of Paradise* คือ ตัวละครเอก อะมอริเบลน มีความใฝ่ฝันจะเป็นบุคคลที่ยิ่งใหญ่ ประสบความสำเร็จในชีวิต ต้องการการชื่นชมและยอมรับจากคนรอบตัว แต่เขาต้องประสบกับอุปสรรคหลายประการ ได้แก่ ความรู้สึกขัดแย้งภายในใจของตนเองว่า เขาเป็นคนยากจนในหมู่คนรวย อะมอริตกอยู่ในสังคมที่หลงระเริงทำให้เขาไม่รู้ว่าอะไรที่เหมาะสมกับตนเอง รวมทั้งความขัดแย้งกับสังคมที่เขาต้องสูญเสียคนรักเพราะความยากจน และการเสียชีวิตของบาทหลวงดาริซีที่เป็นเหมือนบิดาคนที่สอง ในตอนจบของนวนิยาย แม้ว่า

¹¹ ชัดสุณี สินธุสิงห์, บรรณาธิการ, *วรรณคดีที่ศนา* (กรุงเทพมหานคร : โครงการตำราคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532), หน้า 11-12.

¹² Fitzgerald, *This Side of Paradise*, p. 266.

อะมอริจะไม่ประสบความสำเร็จตามที่เขาตั้งใจไว้ แต่เขากลับได้หยุดคิดและค้นพบวิธีการดำรงชีวิตในสังคมที่เป็นสังคมวัตถุนิยมอย่างมีความสุข ซึ่งก็คือการรู้จักและเข้าใจตนเอง

ฟิตซ์เจอร์ลด์ใช้ชีวิตของอะมอริเป็นตัวอย่างในการนำผู้อ่านไปสู่แก่นเรื่อง ซึ่งเขาได้ตั้งคำถามไว้ในนวนิยายผ่านคำพูดของอะมอริที่แสดงให้เห็นว่าเขาไม่รู้จักตนเอง ไม่ทราบว่าจะอะไรที่เหมาะสมกับเขาว่า “How'll I fit in?” he demanded. “What am I for? To propagate the race?”¹³ ในตอนจบของนวนิยายแม้ว่าฟิตซ์เจอร์ลด์จะเขียนไว้อย่างไม่ชัดเจนนัก ผู้อ่านไม่ทราบว่าอะมอริได้เริ่มต้นดำเนินชีวิตใหม่อย่างที่เขาค้นพบตนเองหรือไม่ แต่คำพูดของอะมอริในตอนปิดเรื่องก็กล่าวว่าเขาได้รู้จักตนเองแล้ว “I know myself” he cried, “but that is all.”¹⁴ เป็นคำตอบของคำถามข้างต้น อันเป็นการเสนอให้เห็นสังคมนิยมในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ว่า สิ่งสำคัญคือคนเราควรจะรู้จักและเข้าใจตนเอง ทราบว่าเราควรจะทำตนและดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างไร แต่ในขณะเดียวกัน จะพบว่านวนิยายของฟิตซ์เจอร์ลด์ไม่ได้ชี้แนะแนวทางให้ผู้อ่านอย่างชัดเจน เนื่องจากฟิตซ์เจอร์ลด์มีความขัดแย้งในตนเอง เขาต้องการจะหลีกเลี่ยงหนีจากสังคมอเมริกันใน “ยุคคนตรีแจ๊ส” ที่เหลวไหลไร้สาระ แต่ในขณะเดียวกันเขาก็ใช้ชีวิตสนุกสนานอย่างเต็มที่ในสังคมดังกล่าว

แม้ว่าในนวนิยายเรื่อง *The Beautiful and Damned* มีแก่นเรื่องที่ไม่ชัดเจนนัก แต่จากตอนจบของนวนิยายที่ฟิตซ์เจอร์ลด์บรรยายไว้ว่า เมื่อกลอเรียและดิคบอก่า ศาลตัดสินให้แอนโทนีชนะคดี เขาได้รับมรดก 30 ล้านเหรียญ แต่แอนโทนีกลับไม่สนใจ เขาเหมือนคนที่เสียสติไปเลย แสตามป์ที่สะสมไว้ให้ตกลงมาเหมือนใบไม้ร่วง ตั้งแต่ต้นเรื่อง ฟิตซ์เจอร์ลด์บอกเราว่าการสะสมแสตามป์เป็นงานอดิเรกของแอนโทนี ในขณะเดียวกันทรัพย์สินเงินทอง โดยเฉพาะมรดกของปู่ก็เป็นสิ่งที่แอนโทนีแสวงหา จึงน่าจะเป็นไปได้ว่า แสตามป์เป็นสัญลักษณ์ของทรัพย์สินเงินทองที่แอนโทนีพยายามไขว่คว้ามาตลอดชีวิต ดังนั้นการที่แอนโทนีไปเลยแสตามป์ทั้งจึงหมายความว่าความสำคัญกับเงินอีกต่อไป แอนโทนีได้เข้าใจสังคมนิยมว่าคุณค่าของชีวิตคือการได้รู้จักและเข้าใจตนเอง และทราบว่าตนเองควรจะทำชีวิตต่อไปอย่างไร เขาไม่ได้สนใจกับมรดกที่ได้รับ แต่สิ่งที่เขาได้จากมาตลอดครั้งนี้คือเขาสามารถฟันฝ่าอุปสรรคและผ่านพ้นช่วงเวลาที่ยาวมาได้ด้วยตัวของเขาเอง

ฟิตซ์เจอร์ลด์ได้เน้นการค้นพบความหมายของชีวิตของแอนโทนีในตอนจบของเรื่องให้เด่นชัดขึ้นไปอีก โดยการเปรียบเทียบกับตัวละครอีกตัวหนึ่งคือ ชัทเทิลเวิร์ท (Shuttleworth) ว่า ชัทเทิลเวิร์ทไม่ได้รับเงินมรดก เขาจึงขังตัวเองอยู่ในห้องของโรงแรม แล้วยิงตัวตาย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชัทเทิลเวิร์ทให้ความสำคัญกับเงินมาก เมื่อเขาไม่ได้รับมรดก เขาจึงไม่สามารถอยู่ต่อไปบนโลกใบ

¹³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 215.

¹⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 282.

นี้ได้ นับเป็นความพ่ายแพ้ของคนที่ไม่เข้าใจถึงคุณค่าของชีวิต เพราะมันแต่ให้ความสำคัญแก่ทรัพย์สินเงินทองซึ่งเป็นการให้คุณค่าที่ไม่ถูกต้อง

ฟิตซ์เจอร์รัลด์ได้นำปัญหาของสังคมอเมริกัน “ยุคคนตรีแจ๊ส” เรื่องการให้คุณค่ากับทรัพย์สินเงินทองจนลืมนคุณค่าที่แท้จริงของชีวิต มาสร้างเป็นปมปัญหาของนวนิยายเรื่อง *This Side of Paradise* และนวนิยายเรื่อง *The Beautiful and Damned* พร้อมทั้งได้นำสภาพสังคมอเมริกันช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ซึ่งเต็มไปด้วยความสนุกสนาน รื่นเริง งานเลี้ยง งานเต้นรำ การดื่มสุรา การหย่อนยานทางศีลธรรม การไม่อยู่ในจริตอันดีงามของชายหญิงมาสร้างฉากและบรรยากาศของนวนิยาย เพื่อช่วยในการสร้างฉากให้มีความสมจริง และมีส่วนในการสนับสนุนโครงเรื่อง แก่นเรื่องและการกระทำของตัวละคร สรุปได้ว่า ผู้ประพันธ์ต้องการจะแสดงให้เห็นว่าสิ่งสำคัญของการดำเนินชีวิตในสังคม วัตถุประสงค์ที่พร้อมจะหลอกล่อให้คนเดินหลงทางได้นั้น คือการที่เราจะต้องรู้จักและเข้าใจตนเอง เข้าใจความหมายของชีวิตที่แท้ มิใช่ยึดติดอยู่กับทรัพย์สินเงินทอง

4.1.2.2 เงิน : การสร้างและการให้คุณค่าที่ผิด

ในเรื่อง *The Great Gatsby* ฟิตซ์เจอร์รัลด์ให้ความเข้าใจผิดในการช่วยคลี่คลายปมปัญหาเขาได้ขมวดเรื่องราวอย่างแยบยลทำให้เรื่องราวมีความสมเหตุสมผล ฟิตซ์เจอร์รัลด์ใช้อุบัติเหตุทางรถยนต์ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนด้านลบของสังคมวัตถุนิยม นำไปสู่ความหายนะของแกตส์บี้และจุดอวสานของเรื่อง อุบัติเหตุครั้งนี้เกิดขึ้นเมื่อทอมจึงเปิดโปงความลับของแกตส์บี้ ทอมและแกตส์บี้ได้เถียงกันอย่างรุนแรง แกตส์บี้พยายามให้เดซี่เลือกตนและบอกว่าไม่รักทอม ทำให้เดซี่สับสนเดซี่ขับรถของแกตส์บี้กลับจากนิวยอร์กไปชนเมอร์เทิลจนถึงแก่ความตาย เป็นผลให้วิลสันตามไปยิงแกตส์บี้ด้วยความเข้าใจผิดว่าแกตส์บี้คือชู้ของเมอร์เทิลซึ่งตั้งใจฆ่าหล่อน เนื่องจากก่อนหน้านี้เมอร์เทิลโดนทอมตบจนหน้าฟกช้ำ ทุ้มๆ ที่ชู้ที่แท้จริงของเมอร์เทิลคือทอม และเมอร์เทิลตั้งใจวิ่งเข้าไปหารถของแกตส์บี้ในขณะที่เดซี่ขับกลับมาด้วยความเร็ว เธอเข้าใจผิดว่าคนขับรถยนต์คือทอม เพราะตอนขาไปทอมแลกรถยนต์กันชนกับแกตส์บี้ และทอมได้มาแฉเติมน้ำมันที่ปั๊มของวิลสัน ซึ่งเมอร์เทิลแอบมองอยู่จากห้องชั้นบน

ฉากงานศพของแกตส์บี้ในตอนจบของเรื่องเป็นภาพที่สะเทือนใจมาก ตอนที่แกตส์บี้มีชีวิตอยู่มีคนมาร่วมงานเลี้ยงที่บ้านของเขามากมาย แต่พอเขาตาย นอกจากนิค ฟอ และคนรับใช้ของแกตส์บี้แล้ว กลับมีเพียงชายตานกฮูกคนเดียวที่มาร่วมงาน แม้แต่เดซี่ก็ไม่มาร่วมพิธีศพของแกตส์บี้ เธอและทอมพากันออกจากลองไอแลนด์ไปตั้งแต่วันถัดจากวันที่เกิดอุบัติเหตุ ภาพนี้ทำให้เกิดความรู้สึกโดดเดี่ยวและรู้สึกถึงความพ่ายแพ้ของแกตส์บี้ เขาใช้เงินจำนวนมากเพื่อจะให้ตน

เองได้รับการยอมรับ ได้รับความรัก แต่เขาไม่ได้รับสิ่งที่เขาต้องการเลย ไม่ว่าจะจากหญิงสาวที่เขารักหรือคนที่มาร่วมงานเลี้ยงที่บ้านของเขา

โดยสรุป นวนิยายเรื่อง *The Great Gatsby* เป็นเรื่องราวของชายหนุ่มที่ยึดมั่นในความรัก และพยายามทุกวิถีทางเพื่อจะให้ได้อีกคนที่แต่งงานกับคนอื่นไปแล้วกลับมาหาตน ความพยายามของเขาเริ่มตั้งแต่การสร้างฐานะจนร่ำรวย สืบข่าวของเดซี่ แล้วมาปลูกบ้านอยู่ที่อ่าวฝั่งตรงกันข้ามวางแผนเพื่อให้เดซี่มาที่บ้านของเขาโดยการจัดงานเลี้ยง และขอความร่วมมือจากนิค จนเดซี่ก็กลับมาหาเขา แต่ท้ายที่สุดเมื่อทอมเปิดโปงว่าเขาทำธุรกิจผิดกฎหมายเดซี่ก็ทิ้งเขาอีกครั้งหนึ่ง และเขายังต้องจบชีวิตลงเพราะถูกฆาตกรรม อันเนื่องมาจากทอมบ้ายส์

การที่ฟิตซ์เจอร์รัลด์ให้ความพยายามของแกตส์บี้ไม่บรรลุผล เขาไม่สามารถได้เดซี่กลับมาตามที่ปรารถนา แต่กลับต้องพบกับความผิดหวังครั้งใหญ่ที่เดซี่ไม่เลือกเขานั้น นำไปสู่แนวความคิดหลักของเรื่องที่ว่า การที่คนเราจะไปให้ถึงจุดมุ่งหมายโดยไม่คำนึงถึงว่าวิธีการที่ใช้ในนั้นถูกหรือผิดเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง แกตส์บี้เป็นตัวอย่างของคน ที่สร้างฐานะโดยทำธุรกิจผิดกฎหมาย ประกอบกับเขาให้คุณค่าของเงินมากเกินไป แกตส์บี้คิดเสมอว่าเงินจะช่วยให้เขาซื้อเดซี่กลับมาคืนมา แต่ในความเป็นจริงแล้วเงินไม่สามารถช่วยให้แกตส์บี้ได้รับสิ่งใดกลับมาเลย นอกจากความตาย ดังที่เฟรดเดอริค เจ. ฮอฟแมน กล่าวไว้ใน *The Twenties* ว่า นวนิยายของฟิตซ์เจอร์รัลด์แสดงให้เห็นว่า ในทศวรรษที่ 1920 เงินไม่สามารถซื้อสิ่งใดได้ นอกจากความโศกเศร้าและความเสียใจ¹⁵

4.1.2.3 การเลือกเดินทางผิด : หลงไปตามกระแสสังคม

ในเรื่อง *Tender Is the Night* ตอนจบของเรื่องเป็นการจบแบบไม่สมหวัง ดิคไม่อาจเป็นจิตแพทย์ผู้ยิ่งใหญ่อย่างที่เขาใฝ่ฝัน แม้แต่เป็นจิตแพทย์ธรรมดาๆ เขาก็ยังไม่อาจเป็นได้ เมื่อดิคหย่ากับนิโคลเขากลับมาเปิดคลินิกอีกครั้งแต่ไม่ประสบความสำเร็จ และถูกสังคมลืมนั่นที่สุดในที่สุดสาเหตุที่ทำให้ดิคเสื่อมลงนี้น่าจะเกิดจากการที่เขาปล่อยตัวคล้อยตามสังคม สังคมที่รักความสนุกสนาน สะดวกสบาย ชอบการเที่ยวเตร่ ใช้ชีวิตอย่างหรูหราฟุ่มเฟือยชักนำเขาให้หลงอยู่กับความสุขอันฉาบฉวย หลงลืมอุดมคติและความใฝ่ฝันในชีวิต ฟิตซ์เจอร์รัลด์ได้เสนอแก่นเรื่องผ่านการกระทำของตัวละครเอกของเรื่อง ให้ดิคเป็นตัวอย่างของคน ที่เลือกเดินทางผิด ปล่อยให้ชีวิตตนเองตกต่ำลงเพราะหลงอยู่กับความสุขสบายอันฉาบฉวย ซึ่งให้แง่คิดในการดำเนินชีวิตแก่ผู้อ่านว่า เราไม่ควรปล่อยตัวไปตามกระแสสังคม หากกระแสนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง จะนำเราไปในทางเสื่อม

โดยสรุปแล้ว นวนิยายเรื่อง *Tender Is the Night* เป็นเรื่องราวของดิค นายแพทย์หนุ่มที่มีความใฝ่ฝันจะเป็นจิตแพทย์ที่ประสบความสำเร็จ แต่เขาต้องพบกับอุปสรรคที่ทำให้เขาไม่ประสบ

¹⁵ Hoffman, *The Twenties*, p. 134.

ความสำเร็จตามที่ปรารถนา คือ การที่เขาแต่งงานกับลูกสาวมหาเศรษฐี ทำให้เขาตกลงไปในหลุมพรางของสังคมวัตถุนิยม ความสุขอันฉาบฉวย ความสะดวกสบายของการใช้ชีวิตแบบชนชั้นสูง เขาทำลายอุดมคติในชีวิตของดิก นอกจากนี้ ดิกยังต้องต่อสู้กับความขัดแย้งในจิตใจของเขา ระหว่างความมีศีลธรรมกับกิเลสตัณหา ในที่สุดเมื่อถูกยั่วยุ่มากขึ้น ดิกจึงปล่อยตัวให้กิเลสเข้าครอบงำ ชีวิตของเขาตกต่ำลงเรื่อยๆ จนต้องสูญเสียอาชีพที่เขารักและอนาคตอันสดใส

พิตช์เจอร์ลด์ปิดฉากของนวนิยายโดยให้ดิกพ่ายแพ้แก่การใช้ชีวิตในสังคมวัตถุนิยม แสดงให้เห็นว่า เขาเห็นว่าคนที่มียุคคติ หากเข้าไปดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมวัตถุนิยม แล้วปล่อยตัวไปตามกระแสสังคม หลงอยู่กับความสะดวกสบาย สนุกสนานแล้ว จะไม่สามารถรักษาความใฝ่ฝันไว้ได้ และอาจจะมีชีวิตที่ตกต่ำลง ซึ่งดิกเป็นตัวอย่างของกลุ่มคนดังกล่าว

การที่พิตช์เจอร์ลด์ให้ตัวละครเอกดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมวัตถุนิยมซ้ำๆ กันในนวนิยายทุกเรื่องนั้นเนื่องมาจากสังคมดังกล่าวก็คือ สังคมอเมริกันใน "ยุคดนตรีแจ๊ส" นั่นเอง เขาต้องการจะสะท้อนให้เห็นว่าสังคมที่เต็มไปด้วยความสนุกสนาน ไร้แก่นสาร สังคมที่ให้คุณค่ากับทรัพย์สินเงินทองมากกว่าจิตใจ จะทำให้คนที่ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมเช่นนี้หลงทางได้ง่าย ดังนั้นคนที่อยู่ในสังคม "ยุคดนตรีแจ๊ส" จึงควรจะรู้จักและเข้าใจตนเอง และเลือกทางเดินที่ถูกต้องและเหมาะสมสำหรับตนเอง

พิตช์เจอร์ลด์ได้นำปัญหาในการดำเนินชีวิตของคนอเมริกัน "ยุคดนตรีแจ๊ส" มาเสนอไว้ในนวนิยายทั้ง 4 เรื่องของเขาหลายประการ เช่น คนตกอยู่ในสังคมและสิ่งแวดล้อมที่จะล่อลวงให้ไปในทางเสื่อม เนื่องจากมีชีวิตอยู่ในสังคมที่นิยมความสะดวกสบาย หูหრაฟุ้งเพื่อ เต็มไปด้วยสิ่งบันเทิงเรีงรมย์ การให้คุณค่าแก่ทรัพย์สินเงินทองจนลืมคุณค่าทางด้านจิตใจ การที่คนในชนชั้นล่างไม่พอใจกับสถานภาพของตนเอง จึงพยายามจะยกฐานะของตนโดยใช้วิธีการที่ไม่ถูกต้อง การที่คนไม่ทราบว่าจะดำเนินชีวิตในสังคมให้มีความสุขอย่างแท้จริงได้อย่างไร ซึ่งปัญหาทั้งหมดเหล่านี้ล้วนเกิดมาจากการที่สังคมอเมริกัน "ยุคดนตรีแจ๊ส" เป็นสังคมวัตถุนิยมที่ผู้คนให้ความสำคัญกับวัตถุมากกว่าจิตใจ ทำให้สังคมยุ่งเหยิง ไร้ศีลธรรม พิตช์เจอร์ลด์ได้นำเสนอปัญหาเหล่านี้ผ่านแก่นเรื่องและโครงเรื่องอย่างสอดคล้องกลมกลืนกันกับตัวละคร และฉาก โดยใช้ตัวละครและฉากที่สมจริงและร่วมสมัย พร้อมกันนี้เขาได้แสดงทัศนคติต่อปัญหาและเสนอแนะแนวทางในการดำเนินชีวิตในสังคมวัตถุนิยมแก่ผู้อ่านโดยนัยด้วย

4.2 ตัวละคร

ตัวละคร หมายถึง บุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีบทบาทในเรื่องหรือมีส่วนในเนื้อเรื่องและเหตุการณ์ต่างๆ รวมทั้งลักษณะภายนอก อุปนิสัยใจคอ และความคิดของตัวละคร¹⁶ นักเขียนจะต้องสร้างนิสัยและบุคลิกภาพของตัวละครที่สามารถจูงใจให้ผู้อ่านยอมรับว่าตัวละครเหล่านั้นมีตัวตนและมีชีวิตจิตใจจริงๆ¹⁷

ตัวละครจะประกอบด้วย ตัวละครเอก ตัวละครรอง และตัวประกอบ ในส่วนของตัวละครเอกนั้น ผู้วิจัยได้กล่าวรวมไปกับการวิเคราะห์โครงเรื่องแล้ว ดังนั้นในส่วนนี้จึงจะพิจารณาเฉพาะตัวละครรองและตัวประกอบเท่านั้น

4.2.1 ตัวละครรอง

ในนวนิยายเรื่อง *The Great Gatsby* และ *Tender Is the Night* ตัวละครรองหลายตัวมีบทบาทอย่างมากต่อโครงเรื่อง โครงเรื่องย่อย และการกระทำของตัวละครเอก

4.2.1.1 ตัวละครรองที่มีอิทธิพลต่อโครงเรื่องและการกระทำของตัวละครเอก

ในเรื่อง *The Great Gatsby* เดซี่เป็นตัวละครที่มีบทบาทต่อโครงเรื่องและการกระทำของแกตส์บี้เป็นอย่างมาก เดซี่คือปมปัญหาของเรื่อง เริ่มตั้งแต่การที่เธอแต่งงานไปกับทอมทำให้เกิดส์บี้ต้องพยายามแย่งเธอคืนมา เดซี่เป็นความใฝ่ฝันเพียงประการเดียวของแกตส์บี้ที่เขาทุ่มเทชีวิตเพื่อจะทำให้ฝันของเขาที่จะได้เดซี่คืนมาเป็นจริง ต่อมาเดซี่กลับมามีความสัมพันธ์กับแกตส์บี้ทำให้เขามีความหวัง ส่วนทอมไม่ต้องการเสียเดซี่ไป จึงพยายามหาทางกำจัดแกตส์บี้ เมื่อเดซี่ขับรถชนเมอร์เทิลแกตส์บี้กลายเป็นผู้รับกรรมแทนเธอ จะเห็นได้ว่า เดซี่เป็นแรงจูงใจทั้งหมดของการกระทำของแกตส์บี้ที่ทำให้เรื่องราวดำเนินไป ฟิตซ์เจอร์รัลด์สร้างให้เดซี่เป็นหญิงสาวสวย มีจริตมารยา ไม่มีความรับผิดชอบ เห็นแก่เงิน ทำอะไรตามอารมณ์ ไม่มีจุดมุ่งหมายในชีวิต เธอกล่าวกับนิคและจอร์แดนว่า เธอมักจะรอคอยวันที่ยาวที่สุดของปีและมักจะพลาดไป นอกจากนี้เธอยังไม่มีแผนการในชีวิต

... "In two weeks it'll be the longest day in the year." She looked at us all radiantly. "Do you always watch for the longest day of the year and then miss it? I always watch for the longest day in the year and then miss it."

¹⁶ ัญญา สังขพันธานนท์, *วรรณกรรมวิจารณ์* (ปทุมธานี : สำนักพิมพ์นาคร, 2539.) หน้า 173-174.

¹⁷ ชัดสุณี สินธุสิงห์, *บรรณาธิการ, วรรณคดีศึกษา*, หน้า 10.

"We ought to plan something," yawned Miss Baker, sitting down at the table as if she were getting into bed.

"All right," said daisy. "What'll we plan?" She turned to me helplessly: "What do people plan?"¹⁸

เนื่องจากเดซีเป็นความฝันของแกตส์บี้ พิตซ์เจอร์รัลด์จึงมักจะบรรยายให้เดซีอยู่ในลักษณะ
กึ่งๆ ความฝัน เธอมักจะสวมชุดสีขาวนอนล่องลอยอยู่

The only completely stationary object in the room was an enormous couch on which two young women were buoyed up as though upon an anchored balloon. They were both in white, and their dresses were rippling and fluttering as if they had just been blown back in after a short flight around the house.¹⁹

ในเรื่อง *Tender Is the Night* นิโคลและโรสแมรี่มีบทบาทที่สำคัญยิ่งต่อโครงเรื่องและ
การกระทำของดิก โดเวอร์ นิโคลมีส่วนทำให้ดิกห่างไกลจากความใฝ่ฝันของเขาที่ต้องการจะเป็น
แพทย์ผู้ยิ่งใหญ่ การที่เธอมีอาการทางประสาททำให้เธอต้องการการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด
ดิกจึงต้องทุ่มเทเวลาแทบทั้งหมดของเขาให้เธอ นอกจากนี้ การที่นิโคลเป็นลูกสาวมหาเศรษฐีทำ
ให้เธอใช้ชีวิตอย่างหรูหรา สะดวกสบาย ใช้จ่ายเงินทองอย่างสุรุ่ยสุร่าย รายการข้าวของที่เธอซื้อ
ยาวถึงสองหน้ากระดาษ เธอซื้อทุกอย่างที่เธอพอใจ แม้ว่าจะเป็นการซื้อที่ไม่ได้ใช้หรือเป็นสิ่งของ
ฟุ่มเฟือย

Nicole bought from a great list that ran two pages, and bought the things in the windows besides. Everything she liked that she couldn't possible use herself, she bought as a present for a friend. She bought colored beads, folding beach cushions, artificial flowers, honey, a guest bed, bags, scarfs, love birds, miniatures for a doll's house, and three yards of some new cloth the color of prawns....²⁰

¹⁸ Fitzgerald, *The Great Gatsby*, p. 18.

¹⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 14.

²⁰ Fitzgerald, *Tender Is the Night*, pp. 129-130.

โรสแมรี่เคยกล่าวว่านิโคลคือพลัง “Nicole was a force – not necessarily well disposed or predictable like her mother, an incalculable force.”²¹ ซึ่งพลังของนิโคลในที่นี้คงหมายถึงพลังแห่งทรัพย์สินเงินทองอันมหาศาลของครอบครัวเธอนั่นเอง นิโคลมีส่วนอย่างมากในการทำให้ดิคเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิต มาใช้ชีวิตแบบเดียวกับเธอ เมื่อดิครู้สึกว่าเงินที่เขาใช้ ความสะดวกสบายที่เขาอาศัยอยู่นั้นล้วนมาจากเงินของครอบครัววอเรนทั้งสิ้น จึงทำให้เขาเสื่อมศรัทธาในตัวเอง

ตัวละครรองอีกตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อดิคคือโรสแมรี่ เธอเป็นหญิงสาวรุ่นที่ดูอ่อนเยาว์ เป็นตัวแทนของความสดใสของวัยรุ่น เป็นหญิงสาวสมัยใหม่ที่กล้าและไม่อยู่ในกรอบของศีลธรรม เนื่องจากครอบครัวของเธอไม่ค่อยมีเงิน เธอจึงต้องมาเป็นดารารายวันหารเงินเลี้ยงตนเองและมารดา

... They had a little money, but Mrs. Speers was so sure of Rosemary's beauty and had implanted in her so much ambition that she was willing to gamble the money on the 'advantages'; Rosemary in turn was to repay her mother when she got her start....²²

โรสแมรี่รักและชื่นชมดิคตั้งแต่แรกเห็น เธอเป็นเสมือนเครื่องทดสอบศีลธรรมและความรักของดิคที่มีต่อนิโคล โรสแมรี่มีส่วนอย่างมากในการทำให้ชีวิตของดิคตกต่ำลง ศีลธรรมของดิคที่เขาเคยยึดมั่นตามแบบของบิดามีอันต้องสั่นคลอนไปเมื่อเขาพบกับโรสแมรี่ โรสแมรี่หลงรักดิคและพยายามขอให้ดิคมีความสัมพันธ์กับเธอ

Suddenly she came toward him, her youth vanishing as she passed inside the focus of his eyes and he kissed her breathlessly as if she were any age at all. Then she lay back against his arm and sighed.

...

²¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 140.

²² เรื่องเดียวกัน, หน้า 140.

'I've loved you so –' As if it had been for years. She was weeping a little now. 'I've loved you so-o-o.'²³

หลังจากที่ตีคปฎิเสธที่จะมีความสัมพันธ์กับโรสแมรี่ในครั้งแรก เธอยังคงมีใจกับดีคและบอกให้เขามีความสัมพันธ์กับเธอโดยไม่ให้นิโคลทราบ "... But kiss me now – love me now. I'll love you and never let Nicole see."²⁴

ดีคเริ่มนำตนเองเข้าสู่ปัญหาโดยการแอบมีความสัมพันธ์กับโรสแมรี่ ต่อมาเมื่อเขาผิดหวังจากโรสแมรี่ เขาดื่มเหล้าจนเมามายและมีเรื่องทะเลาะวิวาท จึงเห็นได้ว่าฟิตซ์เจอร์รัลดีให้ทั้งนิโคลและโรสแมรี่เป็นตัวละครรองที่มีส่วนสำคัญในการทำให้ชีวิตของดีคตกต่ำลง

ส่วนกลอเรียในนวนิยายเรื่อง *The Beautiful and Damned* มีส่วนในการสนับสนุนให้แอนโทนีใช้ชีวิตอย่างไร้สาระ เอาแต่ใช้เงิน เทียวเตร่ ส่ามะเลเทเมา เนื่องจากกลอเรียมีความคิดจ้องกับเรื่องทรัพย์สินและชีวิตที่หรูหราฟุ้งเฟ้อเช่นเดียวกับแอนโทนี กลอเรียเป็นหญิงสาวสวยสมัยใหม่ กล้า เธอมั่นใจในความสวยของเธอ "Because she was brave, because she was 'spoiled,' because of her outrageous and commendable independence of judgment, and finally because of her arrogant consciousness that she had never seen a girl as beautiful as herself."²⁵ เธอสูบบุหรี่ ดื่มสุรา มีความสุขอยู่กับการร่วมงานเลี้ยง ใช้เงินซื้อข้าวของต่างๆ ที่มีราคาแพง ใช้ชีวิตอย่างสุขสบายโดยไม่ทำงาน ไม่มีความรับผิดชอบ ไม่เป็นแม่บ้านแม่เรือน เพื่อฝัน จนกระทั่งแม่ของเธอพูดกับแอนโทนีว่า วันหนึ่งๆ กลอเรียแทบจะไม่อยู่บ้าน เธอมักจะออกไปเดินรำตอลอดบายและค้า ไม่รับประทานอาหาร พูดจาไม่สุภาพ จนพ่อของเธอเป็นห่วงและกลอเรียเป็นคนไม่มีความรับผิดชอบ

"She' s dancing somewhere. Gloria goes, goes, goes. I tell her I don't see how she stands it. She dances all afternoon and all night, until I think she's going to wear herself to a shadow. Her father is very worried about her."

...

"Gloria has a very young soul – irresponsible, as much as anything else. She has no sense of responsibility."

²³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 144 – 145.

²⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 160.

²⁵ Fitzgerald, *The Beautiful and Damned*, p. 161.

...
 He [Mr. Gilbert] disapproved of Gloria: she stayed out late, she never ate her meals, she was always in a mix-up – he had irritated her once and she had used toward him words that he had not thought were part of her vocabulary.²⁶

ดังนั้นการที่แอนโทนีแต่งงานกับกลอเรียทำให้แอนโทนีถลำลึกไปอีก แม้ว่าเงินทองที่มีอยู่จะร่อยหลอลง ทั้งแอนโทนีและกลอเรียก็ยังใช้ชีวิตหรูหราและใช้เงินตามอำเภอใจเช่นเดิม พวกเขาไม่ยอมทำงาน ทำให้เงินที่มีหมดไปอย่างรวดเร็ว

4.2.1.2 ตัวละครรองที่มีบทบาทสำคัญในโครงเรื่องย่อ

ตัวละครรองเหล่านี้จะช่วยเสริมหรือเปรียบเทียบกับตัวละครเอก ได้แก่ นิคและเมอร์เทิล ในนวนิยายเรื่อง *The Great Gatsby* และเอบบ์ นอร์ทในนวนิยายเรื่อง *Tender Is the Night* ในนวนิยายเรื่อง *The Great Gatsby* นิคเป็นเพื่อนบ้านของแกตส์บี้ ฟิตซ์เจอร์อัลด์สร้างให้นิคและแกตส์บี้มีส่วนคล้ายคลึงกันหลายประการ และเรื่องราวของนิคจะคู่ขนานไปกับเรื่องของแกตส์บี้ นิคเป็นชาวมิดเดิลเวสต์เช่นเดียวกับแกตส์บี้ เขาเกิดในตระกูลชนชั้นกลางที่สืบเชื้อสายมาจากขุนนาง ได้รับการอบรมมาอย่างดี เกร่งแกร่งในศีลธรรม

My [Nick's] family have been prominent, well-to-do people in this Middle Western city for three generations. The Carraways are something of a clan, and we have a tradition that we're descended from the Dukes of Buccleuch,....

I graduated from New Heaven in 1915, just a quarter of a century after my father,....²⁷

ทั้งนิคและแกตส์บี้ต่างก็เป็นคนนอกของสังคมอันไร้แก่นสาร ไร้ศีลธรรมในลองไอแลนด์ที่พวกเขาอาศัยอยู่ แกตส์บี้ไม่มีใครจะคบหาสมาคมกับใคร ทั้งๆ ที่เขาจัดงานเลี้ยงที่คฤหาสน์ทุกสัปดาห์ ส่วนนิคก็ไม่เห็นด้วยกับการกระทำหลายๆ อย่างของคนในสังคมแห่งนี้ เช่น ความไม่รับผิดชอบ ไม่มีศีลธรรม ขาดมารยาท เป็นต้น

²⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 39 – 40.

²⁷ Fitzgerald, *The Great Gatsby*, pp. 8 – 9.

นิคชอบพอกับจอร์แดนซึ่งมีลักษณะนิสัยคล้ายคลึงกับเดซี่ ความสัมพันธ์ของนิกกับจอร์แดนพัฒนาไปพร้อมๆ กับความสัมพันธ์ที่หวนกลับมาอีกครั้งหนึ่งระหว่างแกตส์บี้และเดซี่ แต่จุดจบของความรักของนิกแตกต่างจากแกตส์บี้ แกตส์บี้ต้องจบชีวิตลงเนื่องจากความรักของเขาที่มีต่อเดซี่ ส่วนนิกได้เรียนรู้จากแกตส์บี้ เขาจึงถอนตัวจากจอร์แดน

เมื่อจัดการงานศพของแกตส์บี้เสร็จเรียบร้อย นิคตัดสินใจกลับบ้านเกิดที่มิดเดิลเวสต์ซึ่งเป็นพื้นที่ศีลธรรมยังคงอยู่ เขาคิดได้ว่าเขาไม่เหมาะที่จะอยู่ในสังคมที่ไร้ศีลธรรมในลองกีย์ไอแลนด์อีกต่อไป จึงเห็นได้ว่านิกเป็นตัวละครที่ฟิตซ์เจอร์รัลด์ตั้งใจนำมาเปรียบเทียบกับแกตส์บี้ เพื่อชี้ให้เห็นว่าตัวละครที่เป็นแบบแกตส์บี้ นั้นจะไม่สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมวัตถุนิยมต่อไปได้ ในขณะที่นิกสามารถค้นพบทางออกสำหรับตัวเอง แม้ว่าเขาจะต้องบาดเจ็บหรือเสียใจแต่เขาก็สามารถเริ่มต้นชีวิตใหม่ได้

เมอร์เทิล วิลสันเป็นตัวละครที่ช่วยเสริมแนวความคิดหลักในเรื่อง *The Great Gatsby* ทั้งแกตส์บี้และเมอร์เทิลต่างเป็นตัวละครที่พยายามดิ้นรนให้พ้นจากการเป็นชนชั้นล่าง เมอร์เทิลเป็นภรรยาของวิลสัน เจ้าของอุ้งมือมรดกยนต์จนๆ ซึ่งอาศัยอยู่ที่หมู่บ้านแห่งซี้เก้ ผู้วิจัยคิดว่าเมอร์เทิลพยายามจะยกฐานะตนเองโดยการเป็นชู้กับทอมซึ่งเป็นมหาเศรษฐี เนื่องจากเมอร์เทิลให้ความสำคัญกับเงิน เธอผิดหวังและเสียใจอย่างมากที่แต่งงานกับวิลสันเพราะคิดว่าเขามีเงิน แต่จริงๆ แล้วเขายากจน แม้แต่เสื้อสูทที่วิลสันใส่ในวันแต่งงานก็ยังขอยืมมาจากคนอื่น แต่วิธีการที่เมอร์เทิลใช้ในการยกระดับตัวเองนั้นเป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้อง ฟิตซ์เจอร์รัลด์จึงให้เธอต้องพบกับจุดจบของชีวิตด้วยอุบัติเหตุทางรถยนต์ เมอร์เทิลและแกตส์บี้มีความผิดร่วมกัน 2 ข้อ คือ ประการแรก การพยายามสร้างฐานะด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้อง ส่วนอีกประการหนึ่งคือการเป็นชู้กับสามีภรรยาของคนอื่น ซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดศีลธรรมอย่างรุนแรง ทั้งคู่จึงต้องพบจุดจบอย่างเดียวกันคือถูกฆ่าตายและเป็นความตายที่เกี่ยวข้องกันกับอุบัติเหตุทางรถยนต์ อันเป็นสัญลักษณ์ที่ฟิตซ์เจอร์รัลด์ใช้เพื่อแสดงด้านมืดของสังคมวัตถุนิยม เมอร์เทิลนั้นถูกเดซี่ขับรถชนจนถึงแก่ความตายในขณะที่เธอยังเข้ามาหารถ เพราะคิดว่าเป็นรถยนต์ของทอม การตายของเมอร์เทิลนั้นนำไปสู่การถูกฆาตกรรมของแกตส์บี้ จึงสามารถตีความได้ว่าการตายของทั้งแกตส์บี้และเมอร์เทิลนั้นเกิดมาจากการให้คุณค่าแก่ทรัพย์สินเงินทองมากเกินไป และพยายามหาเงินมาด้วยวิธีการที่ผิด

ในนวนิยายเรื่อง *Tender Is the Night* เอบีเป็นเพื่อนของครอบครัวโดเวอร์ ภรรยาของเขาชื่อแมรี นอร์ท เขาเป็นอดีตนักแต่งเพลงที่มีความสามารถ แต่ตอนที่พบกับครอบครัวโดเวอร์ เขากลายเป็นขี้เมาและไม่สามารถเขียนเพลงได้อีก เขาท้อแท้และหมดหวังในชีวิตดังที่เขาสนทนากับนิโคลว่า "... If I had any enthusiasm, I'd go on to new people.' ... 'Seems rather foolish to be unpleasant, Abe. Anyhow you don't mean that. I can't see why you've given up

about everything.”²⁸ เรื่องราวของเอบบี้เป็นการทำนายอนาคตของดีค ไดเวอร์ เอบบี้เปลี่ยนจากคนที่เคยประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานกลายเป็นคนที่ติดสุรา ไม่สามารถสร้างผลงานได้อีก ต่อมาเมื่อเรื่องกับนิโกรและถูกฆ่าตายในร้านขายเหล้าเถื่อน ส่วนดีคเป็นจิตแพทย์หนุ่มที่ประสบความสำเร็จในการเรียนและการทำงาน ต่อมาเขาดื่มสุราอย่างหนักจนมีเรื่องชกต่อยกับคนขับรถแท็กซี่และตำรวจจนถูกจับขังคุกและถูกทำร้ายร่างกาย แม้ว่าดีคจะไม่ตายแต่เขาก็สูญเสียอนาคต สูญเสียความฝัน

4.2.2 ตัวประกอบ

4.2.2.1 ตัวประกอบที่มีส่วนในการคลี่คลายปมปัญหา

ในนวนิยายเรื่อง *The Great Gatsby* เมื่อเรื่องราวความรักของแกตส์บี้และเดซี่ดำเนินมาถึงจุดวิกฤต เดซี่กำลังจะทิ้งแกตส์บี้ไป ฟิตซ์เจอร์อัลด์จึงปิดฉากของนวนิยายด้วยความตายของแกตส์บี้ โดยใช้วิลสันเป็นมือสังหาร วิลสันเป็นเจ้าของอู่รถยนต์จอร์จ ซุปซิด เชื้อยชา “He was a blond, spiritless man, anaemic, and faintly handsome.”²⁹ เขาเป็นคนชื่อจิ้งตกเป็นเครื่องมือของทอม เขารักภรรยาของเขามากจนกระทั่งเพื่อนบ้านกล่าวว่า ชีวิตของเขามีได้เป็นของเขาเอง หากแต่เป็นของภรรยาของเขา เมื่อเมอร์เทิลถูกรถชนตายวิลสันเศร้าโศกเสียใจมาก ประกอบกับทอมทำให้วิลสันเข้าใจผิดว่าแกตส์บี้เป็นเจ้าของรถยนต์ที่ชนเมอร์เทิล ซึ่งวิลสันสงสัยว่าเป็นคู่กับเธอและตั้งใจฆ่าเธอ วิลสันจึงตามไปยังแกตส์บี้ที่บ้าน แล้วยิงตัวตาย

ในนวนิยายเรื่อง *Tender Is the Night* ทอมมี บาร์บานเป็นผู้ชายที่เฝ้าหลงรักนิโคลมาเป็นเวลานาน แม้นิโคลจะแต่งงานกับดีค เขาก็ยังคงรักและคอยปกป้องนิโคลเสมอมา เขาเคยมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับแม็กคิสโก (McKisco) เพื่อช่วยปกป้องความลับที่นิโคลมีอาการคลุ้มคลั่ง ในตอนท้ายของนวนิยาย หลังจากนิโคลทราบว่ดีคนอกใจไปมีความสัมพันธ์กับโรสแมรี่ เธอจึงคิดที่จะมีคนอื่นบ้าง ประกอบกับอาการของเธอเริ่มดีขึ้น ในขณะที่ดีคกลายเป็นหมอซีเมาที่ไม่สามารถทำงานได้ ฟิตซ์เจอร์อัลด์สร้างโอกาสให้นิโคลได้พบทอมมีอีกครั้งหนึ่ง เธอหันไปคบทอมมีและเลือกที่จะขอหย่าขาดจากดีคไปแต่งงานกับเขา ดีคจึงหมดหน้าที่ความเป็นแพทย์และสามีที่มีต่อนิโคล อันเป็นการปิดฉากของนวนิยายเรื่องนี้

²⁸ Fitzgerald, *Tender Is the Night*, p. 166.

²⁹ Fitzgerald, *The Great Gatsby*, p. 31.

4.2.2.2 ตัวประกอบที่มีส่วนในการสนับสนุนโครงเรื่อง

โดยทั่วไป ตัวละครประกอบจะมีส่วนช่วยสนับสนุนโครงเรื่องและการดำเนินเรื่องของนวนิยาย นวนิยายแทบทุกเรื่องของฟิตซ์เจอร์ลด์กล่าวถึงเรื่องราวของชนชั้นกลางและชั้นสูงที่ใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางความสะดักสะบาย สนุกสนาน ใช้ชีวิตอย่างล่องลอย ไร้แก่นสาร ชอบไปงานเลี้ยง เดินรำ ดื่มสุรา ให้คุณค่าแก่ทรัพย์สินเงินทอง ดังนั้นตัวละครประกอบส่วนใหญ่จึงมีลักษณะของชนชั้นกลางและชนชั้นสูงดังกล่าว เพื่อช่วยสร้างสภาพแวดล้อมของตัวละครเอกให้เป็นสังคมวัตถุนิยมอันหรูหราฟุ้งเฟ้อที่จะล่อลวงตัวละครเอกให้เดินทางผิด เพื่อจะนำเสนอโครงเรื่องและแก่นเรื่องตามที่คุณประพันธ์ต้องการ เช่น

ในเรื่อง *This Side of Paradise* ฟิตซ์เจอร์ลด์ใช้ตัวละครประกอบส่วนใหญ่เป็นหนุ่มสาวที่หลงอยู่ในโลกแห่งความสนุกสนาน อะมอร์ได้รู้จักและคบหากับหญิงสาวสมัยใหม่หลายคน เช่น อีซาเบล เธอเป็นหญิงสาวสวยที่มีชายมาหมายปองหลายคน ชอบเดินรำ ไปเที่ยวกับผู้ชายสองต่อสองบ่อยครั้ง กล้าพูดกล้าทำ โรซาลินด์เป็นหญิงสาวสวยที่มีผู้ชายมาชอบหลายคน เธอแต่งหน้า ทาปากด้วยลิปสติก ตัดผมบ๊อบ สวมบุหรี่ ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พูดถึงความต้องการและความรู้สึกอย่างเปิดเผย เธอคุยกับเพื่อนชายเรื่องการจับทุ้มๆที่เป็นเรื่องที่หญิงสาวไม่ควรพูดกับชายหนุ่ม "About as usual. There used to be two kinds of kisses : First when girls were kissed and deserted; second, when they were engaged. Now there's a third kind, where the man is kissed and deserted...." ³⁰ อีกครั้งหนึ่ง วันที่เธอบอกเลิกและนำแหวนไปคืนอะมอร์ เธอบอกว่าเธอรักอะมอร์ และพร้อมจะเป็นของอะมอร์หากเขาต้องการ แต่เธอไม่ต้องการแต่งงานกับเขาเพราะกลัวความลำบาก เธอบอกกับมารดาของเธอว่าเธอหวังว่าจะได้แต่งงานกับคนที่มีความดี "Yes, I suppose some day I'll marry a ton of it [money]—out of sheer boredom."³¹ เอลินเนอร์ (Eleanor) หญิงสาวที่มีความมั่นใจในความสามารถและสติปัญญาของตนเอง เธอบอกว่าเธอมีสมอง การแต่งงานจะทำให้ผู้ชายมาเป็นเจ้าของสติปัญญาของเธอ

"Rotten, rotten old world," broke out Eleanor suddenly, "and the wretchedest thing of all is me – oh, why am I a girl? Why am I not a stupid --? Look at you; you're stupider than I am, ... I have to marry, that goes without

³⁰ Fitzgerald, *This Side of Paradise*, p. 181.

³¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 179.

saying. Who? I'm too bright for most men, and yet I have to descend to their level and let them patronize my intellect in order to get their attention.³²

เอลินเนอร์แอบออกมาพบกับแอนโทนีในตอนกลางคืนหลายครั้ง และเธอมักจะสบถคำว่า "แดมน์" ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่สุภาพสตรีไม่ควรทำ "This was the last night Amory ever saw Eleanor. ... when she whispered 'Damn!' at a bothersome branch – whispered it as no other girl was ever able to whisper it."³³

นอกจากนี้ยังมี จิล (Jill) ผู้หญิงต่างรัฐที่โอเล็คพามาอยู่ในโรงแรมตามลำพัง ไมร่า เซนต์ แคลร์ (Myra St. Claire) หญิงสาวที่มีกิตติศัพท์ว่า หากใครต้องการก็สามารถจูบเธอได้โดยง่าย หญิงสาวที่เป็นคนเด่นดัง (Popular daughter) ซึ่งอะมอรีได้พบในงานเลี้ยงกอดจูบลูบล่าที่ชิคาโก ฟิตซ์เจอร์อัลด์บรรยายไว้ว่า ระหว่างอายุ 16-22 ปี หญิงสาวที่เป็นคนเด่นดังจะหมั้นทุกๆ 6 เดือน ในช่วงเวลาที่หมั้นกับคนหนึ่ง เธอได้จูบกับชายอื่นอย่างเต็มตัวภายใต้แสงจันทร์ แสงไฟ หรือในมุขมิด อะมอรีพบเห็นหญิงสาวทำในสิ่งที่เขาคาดไม่ถึง เช่น รับประทานอาหารหลังจากเดินร่าในร้านที่ไม่เหมาะสม เมื่อเวลา 3 นาฬิกา พุดคุยเกี่ยวกับทุกซอกมุมของชีวิต³⁴ ส่วนเพื่อนผู้ชายของอะมอรี ในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยส่วนมากมีความสนใจกีฬา วรรณกรรม ชอบไปเที่ยวดูหนัง ดูละคร ไปงานเลี้ยง เดินร่า ดื่มสุรา ซึ่งมีส่วนชักนำอะมอรีให้เดินหลงทางอยู่ในกระแสสังคมวัตถุนิยม

ในเรื่อง *The Beautiful and Damned* มัวเรียล (Muarial) เป็นเพื่อนของกลอเรีย เธอดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ ชอบเดินร่า มักจะออกไปเที่ยวเตร่สังสรรค์กับกลอเรียและเพื่อนๆ ส่วนดอท (Dot) มีนัดไปเที่ยวกับแอนโทนี ยอมให้เขาจูบตั้งแต่วันแรกที่รู้จักกัน เธอเคยคบหากับผู้ชายมาหลายคน มีผู้ชายผ่านมาในชีวิตถึงสามคนในช่วงเวลาแปดเดือน ดอทหวังว่าจะได้แต่งงานกับนายทหารสักคน

... She told herself that she could have married the naval officer. Nevertheless, it worried her that within eight months there had been three men in her life. She thought with more fear than wonder in her heart that she would soon be like

³² เรื่องเดียวกัน, หน้า 237.

³³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 236.

³⁴ Fitzgerald, *Tender Is the Night*, pp. 58 – 59.

those “bad girls” on Jackson Street at whom she and her gum—chewing, giggling friends had shared with fascinated glances three years before.³⁵

ส่วนดีคและมัวร์ชอบการดื่มสุรา งานเลี้ยง การเต้นรำ ใช้ชีวิตอย่างหรูหราสะดักสบาย ตามแบบของผู้มีอันจะกินเช่นเดียวกับแอนโทนีและกลอเรีย

ฟิตซ์เจอร์รัลด์กล่าวถึงตัวละครประกอบจำนวนมากในนวนิยายเรื่อง *The Great Gatsby* ตัวละครเหล่านี้เป็นแขกซึ่งมาร่วมงานเลี้ยงที่บ้านแกตส์บี้ บางคนมาเป็นบางครั้งบางคราว บางคนมาจนเป็นแขกประจำ พวกเขาจะสนุกสนานกันอย่างเต็มที่ อยู่ร่วมงานกันจนดึก เต้นรำ ดื่มสุราจนเมามาย ชายหญิงบางคู่แอบพลอดรักกันในมุมมืด ในการไปร่วมงานเลี้ยงครั้งแรกของนิกที่บ้านแกตส์บี้ นิกพบชายหญิงจำนวนมาก พวกเขาสนุกสนานกันอย่างเต็มที่ จนกระทั่งงานเลี้ยงเลิกแล้วแขกหลายคนก็ยังไม่อยากกลับบ้าน

The large room was full of people. One of the girls in yellow was playing a piano, and beside her stood a tall, red-haired young lady from a famous chorus, engaged in song. She had drunk a quantity of champagne,....

I looked around. Most of the remaining women were now having fights with men said to be their husbands....

“Whenever he sees I’m having a good time he wants to go home.”³⁶

นิกกล่าวว่าบรรดาแขกที่มาร่วมงานเลี้ยงที่บ้านของแกตส์บี้ส่วนมากเป็นคนประเภทเดียวกัน คือ พวกที่ชอบดื่ม ชอบความสนุกสนาน “... it stands out in my memory from Gatsby’s other parties that summer. There were the same people, or at least the same sort of people, the same profusion of champagne, the same many-colored, many-keyed commotion,....”³⁷

ฟิตซ์เจอร์รัลด์ใช้ตัวละครในนวนิยายของเขาเหล่านี้ เป็นตัวแทนของชนชั้นกลางและชนชั้นสูงของอเมริกาใน “ยุคคนตรีแจ๊ส” ซึ่งสะท้อนให้เห็นการดำเนินชีวิตของพวกเขาที่ใช้ชีวิตอย่างสนุก

³⁵ Fitzgerald, *The Beautiful and Damned*, p. 328.

³⁶ Fitzgerald, *The Great Gatsby*, pp. 57 – 58.

³⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 111.

สนาน ไม่มีจุดมุ่งหมาย ไร้แก่นสาร ตามแนวคิดที่ว่า “กิน ดื่ม เที่ยวกันให้เต็มที่ เพราะพรุ่งนี้เราจะตาย” เพื่อให้ลืมความทุกข์และความโหดร้ายของสงครามโลกครั้งที่ 1

จากการศึกษาองค์ประกอบของนวนิยายของเอฟ.สกอตต์ ฟิตซ์เจอร์รัลด์ พบว่าฟิตซ์เจอร์รัลด์ ได้ใช้องค์ประกอบในนวนิยายของเขา ทั้งโครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร และฉากในการนำเสนอ ปัญหาของสังคมอเมริกัน “ยุคดนตรีแจ๊ส” ที่เขามีส่วนได้รับรู้และประสบอยู่ ฟิตซ์เจอร์รัลด์นำ เหตุการณ์หรือเรื่องราวที่ร่วมสมัยและอยู่ในความสนใจของผู้คนมาเป็นส่วนหนึ่งของโครงเรื่องใน นวนิยายของเขา เช่น เมื่อเขาต้องการจะสร้างอุปสรรคของตัวละคร ทำให้ตัวละครต้องพลัดพราก จากคนที่รัก หรือได้รับความยากลำบากทุกข์ทรมาน เขาเลือกใช้เหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่ 1 มา เป็นอุปสรรค ฟิตซ์เจอร์รัลด์สร้างข้อขัดแย้งของตัวละครกับสังคมโดยการให้ตัวละครอยู่ในสังคมที่ ให้ความสำคัญกับทรัพย์สินเงินทอง แต่ตัวละครมีฐานะยากจน จึงต้องพยายามสร้างฐานะตนเอง แต่ตัวละครเลือกใช้วิธีการที่ผิดกฎหมายหรือผิดศีลธรรมทำให้สังคมไม่ยอมรับ สังคมมีส่วนในการ ทำลายคนที่อยู่ในสังคมหากคนไม่รู้จักเลือกดำเนินชีวิตไปตามทางที่ถูกที่ควร ตัวละครเอกจึงต้อง ประสบกับความขัดแย้งภายในจิตใจของตนเองระหว่างการที่จะดำเนินชีวิตไปตามกระแสสังคมหรือ จะดำเนินชีวิตในแบบของเขาเอง ปัญหาและอุปสรรคที่ตัวละครประสบนี้เป็นปัญหาอย่างเดียวกัน กับที่ฟิตซ์เจอร์รัลด์เห็นว่าเกิดขึ้นในสังคมอเมริกันในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 1

ตัวละครของฟิตซ์เจอร์รัลด์เป็นหนุ่มสาวสมัยใหม่ที่ไร้ความรับผิดชอบ ไร้ศีลธรรม ให้ความสำคัญกับเงิน ใช้ชีวิตอย่างสนุกสนานอยู่ในสังคมวัตถุนิยม ตัวละครในนวนิยายของฟิตซ์เจอร์รัลด์ เป็นตัวแทนของคนอเมริกันใน “ยุคดนตรีแจ๊ส” ที่ตกอยู่ในวังวนของสังคมวัตถุนิยม ต้องเผชิญกับ ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เขาได้หยิบยกมาเสนอไว้ในนวนิยาย

บทสรุป

จากการศึกษาวิจัยนวนิยายของเอฟ. สกอตต์ ฟิตซ์เจอร์รัลด์ ผู้วิจัยพบว่า การเขียนนวนิยายของฟิตซ์เจอร์รัลด์มีลักษณะโดดเด่นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว คือ การที่ฟิตซ์เจอร์รัลด์นำเหตุการณ์และสภาพแวดล้อมทางสังคมมาประสมประสานกับประสบการณ์ส่วนตัว ชีวิตประวัติของตนเอง ครอบครัว และคนรู้จัก ผสมเข้ากับความใฝ่ฝันและจินตนาการ โดยใช้ข้อเท็จจริงประกอบการประพันธ์ที่สอดคล้อง กลมกลืนกันตลอดทั้งเรื่อง เพื่อเสนอแก่นเรื่องและแนวคิด อันสะท้อนให้เห็นปัญหาของสังคมในยุคสมัยที่เขาอาศัยอยู่ ซึ่งนวนิยายของเขาจำนวน 4 เรื่อง คือ *This Side of Paradise*, *The Beautiful and Damned*, *The Great Gatsby* และ *Tender Is the Night* เสนอให้เห็นสังคมอเมริกันใน "ยุคดนตรีแจ๊ส" ส่วนนวนิยายเรื่องสุดท้ายของเขา คือ *The Last Tycoon* มิได้เสนอภาพสังคมอเมริกัน "ยุคดนตรีแจ๊ส" หากแต่นำเสนอเรื่องราวใน ฮอลลีวูดในทศวรรษที่ 30 อย่างไรก็ตาม ในนวนิยายเรื่อง *The Last Tycoon* ยังคงมีแนวคิดบางประการที่เชื่อมโยงมาจากนวนิยาย 4 เรื่องแรก

ฟิตซ์เจอร์รัลด์ได้นำเหตุการณ์ ความไปเป็นในสังคม วิธีการดำเนินชีวิตของคนอเมริกันในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 และหลังสงครามสอดแทรกไว้ในนวนิยายทุกเรื่องของเขา โดยประเด็นที่สอดแทรกไว้ในนวนิยาย ได้แก่ สงครามโลกครั้งที่ 1 และผลกระทบของสงครามที่มีต่ออเมริกัน ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและอุตสาหกรรม อันได้แก่ อุตสาหกรรม รถยนต์ การบิน ภาพยนตร์โฆษณา นิตยสารและหนังสือพิมพ์ ที่พักอาศัยและอาหารบ้านเรือน ดนตรีแจ๊ส ซึ่งสงครามโลกครั้งที่ 1 และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และอุตสาหกรรมนี้ส่งผลกระทบต่อวิธีการดำเนินชีวิตของคนอเมริกันหลายด้าน ดังนี้ การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตประจำวัน การเปลี่ยนแปลงในชีวิตครอบครัว การห้ามดื่มสุรา ธุรกิจผิดกฎหมายและกลุ่มอิทธิพล และการไปใช้ชีวิตในต่างประเทศ ฟิตซ์เจอร์รัลด์ได้สอดแทรกรายละเอียดของประเด็นต่างๆ ที่กล่าวถึงข้างต้นไว้ในแทบจะทุกอณูของนวนิยาย เขาบรรยายรายละเอียดของสิ่งของ สถานที่ เหตุการณ์ และพฤติกรรมของตัวละครอย่างละเอียดลออ ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพของสังคมอเมริกันใน "ยุคดนตรีแจ๊ส" ได้อย่างชัดเจน ทำให้นวนิยายของเขามีความสมจริงและร่วมสมัย

นอกจากบริบททางสังคมแล้ว ฟิตซ์เจอร์รัลด์ยังได้นำชีวิตประวัติของเขา รวมทั้งครอบครัวอันได้แก่ บิดามารดาและภรรยา เพื่อน และคนรู้จักมาใช้ในการสร้างตัวละครในนวนิยาย ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ตัวละครเอกชายในนวนิยายของฟิตซ์เจอร์รัลด์ทุกเรื่องคือตัวของเขาเอง ตัวละครเอกในนวนิยายสองเรื่องแรก คือ อะมอร์รี่ในเรื่อง *This Side of Paradise* แอนโทนีในเรื่อง *The Beautiful and Damned* และสตาในนวนิยายเรื่องสุดท้าย *The Last Tycoon* เกิดจากอัตชีวประวัติของเขา ประสมประสานกับจินตนาการ ส่วนแกตส์บี้ในเรื่อง *The Great Gatsby* และดิคในเรื่อง *Tender*

Is the Night มีต้นแบบมาจากตัวเขาเองประสมประสานกับคนที่เขารู้จักและจินตนาการ โดยที่แกตส์บีนั้นเกิดจากการรวมบุคลิกลักษณะและเรื่องราวของคน 3 คน คือ เอ็ดเวิร์ด เอ็ม. ฟูลเลอร์ ผู้อยู่เบื้องหลังธุรกิจค้าเหล้าเถื่อนในสหรัฐอเมริกา เอ็ดเวิร์ด โจซาน นักบินซึ่งเป็นผู้กับเชลดา และ ฟิตซ์เจอร์อัลด์เอง ส่วนดิคคินันมีต้นแบบร่วมจากคน 2 คนคือเจอร์ลด์ เมอร์ฟี มหาเศรษฐีที่ฟิตซ์เจอร์อัลด์ชื่นชม และตัวเขาเอง

ส่วนตัวละครรองที่เป็นหญิงคนรักของตัวละครเอกจะมีต้นแบบมาจากเชลดา ภรรยาของเขา โดยอาจจะใช้หญิงคนรักและคนรู้จักเป็นต้นแบบร่วม เช่น โรซาลินดีในเรื่อง *This Side of Paradise* มีต้นแบบมาจากเชลดาพร้อมกับเจนีวรา หญิงคนรักคนแรกของฟิตซ์เจอร์อัลด์ ส่วนกลอเรียในเรื่อง *The Beautiful and Damned* และเดซี่ในเรื่อง *The Great Gatsby* นั้นจำลองแบบมาจากเชลดา โดยอาจจะมีส่วนของเจนีวราสอดแทรกอยู่บ้าง ส่วนนิโคลในนวนิยายเรื่อง *Tender Is the Night* มีต้นแบบมาจากคน 2 คนคือเชลดาและซารา เมอร์ฟี ภรรยาสาวสวยของเจอร์ลด์ เมอร์ฟี ส่วนตัวละครประกอบส่วนหนึ่งในนวนิยายนั้น ฟิตซ์เจอร์อัลด์สร้างมาจากบุคคลจริงที่เขารู้จัก เช่น บิดามารดาของเขาเอง เพื่อน คนรัก และบุคคลที่เขารู้จัก

ในส่วนของการสร้างสรรค์วรรณกรรม ฟิตซ์เจอร์อัลด์ตระหนักว่า ในฐานะนักเขียน เขามีพันธกิจทางสังคมที่จะต้องหยิบยกปัญหาของสังคมที่เขาอยู่มาเสนอในนวนิยายของเขา เพื่อจะทำให้ผู้อ่านได้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น เข้าใจโลกและชีวิตมากขึ้น ดังที่ฟิตซ์เจอร์อัลด์เขียนไว้ในสมุดบันทึกของเขาว่า เขาต้องการจะสอนศีลธรรมให้แก่คนในรูปแบบที่ยอมรับได้ง่ายมากกว่าที่จะให้ความบันเทิง¹ ซึ่งวิธีการที่เขาใช้คือการเขียนนวนิยายนั่นเอง พร้อมกับนี้ฟิตซ์เจอร์อัลด์ได้แสดงทัศนคติของเขาที่มีต่อสังคม และชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตให้แก่ผู้อ่านโดยนัย

ฟิตซ์เจอร์อัลด์ใช้องค์ประกอบของนวนิยาย ทั้งโครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร และฉากในการนำเสนอปัญหาของสังคม “ยุคดนตรีแจ๊ส” ซึ่งเขาเห็นว่าเป็นสังคมวัตถุนิยมที่ให้ความสำคัญกับเงิน จะมองข้ามคุณค่าทางจิตใจซึ่งเป็นคุณค่าที่แท้จริง เป็นสังคมที่ไร้ศีลธรรม ไร้แก่นสาร ผู้คนมัวแต่หลงอยู่กับความสนุกสนาน เทียวเตร่ หาความสะดวกสบายให้ตนเอง ซึ่งเป็นความสุขที่ฉาบฉวย ทำให้คนในสังคมไม่ได้ดำเนินชีวิตไปตามทางที่ถูกที่ควร

ผู้วิจัยพบว่า ฟิตซ์เจอร์อัลด์ได้เสนอแนวคิดหลักไว้สามประการ คือ

1. การค้นพบความหมาย/แนวทางในการดำเนินชีวิต ฟิตซ์เจอร์อัลด์นำเสนอเรื่องราวในนวนิยายเรื่อง *This Side of Paradise* และ *The Beautiful and Damned* เพื่อให้

¹ Arbor, *The art of F. Scott Fitzgerald*, p. 46.

ผู้อ่านตระหนักถึงสัจธรรมที่ว่า สิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิตของมนุษย์คือคนเราควรจะรู้จักและเข้าใจตนเอง ทราบว่าเราควรจะทำตรงตนและดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างไร

2. เงิน : การสร้างและการให้คุณค่าที่ผิด สิ่งหนึ่งที่ทำให้คนในสังคมวัตถุนิยมไม่มีความสุขในชีวิตอย่างแท้จริงนั้นเนื่องมาจากพวกเขาให้คุณค่าที่ผิดๆ แก่ทรัพย์สินเงินทอง พวกเขาจึงพยายามทุกวิถีทางเพื่อจะให้ได้เงินมา แต่จริงๆ แล้วเงินไม่สามารถซื้อความสุขที่แท้จริงให้แก่มนุษย์ และการที่คนเราจะไปให้ถึงจุดหมายโดยไม่คำนึงถึงว่าวิธีการที่ใช้มันถูกหรือผิดเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง
3. การเลือกเดินทางผิด : หลงไปตามกระแสสังคม พิตซ์เจอร์ลด์แสดงให้เห็นว่าคนเรามักจะถูกกระแสสังคมพัดพาไป ซึ่งอาจจะนำเราไปในทางเสื่อม ดังนั้นทางหนึ่งที่เราจะทำได้คือควรจะยึดมั่นกับอุดมการณ์หรือจุดหมายในชีวิตอันดีงามของตนเอง

ซึ่งแก่นเรื่องทั้งสามนั้นล้วนสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการที่สังคมอเมริกัน “ยุคดนตรีแจ๊ส” เป็นสังคมวัตถุนิยม เพื่อที่จะนำเสนอแก่นเรื่องดังกล่าวข้างต้น พิตซ์เจอร์ลด์จึงใช้โครงเรื่องตัวละคร และฉากที่เป็นการประสมประสานจินตนาการของเขากับสังคมอเมริกันในทศวรรษที่ 20 ในส่วนของ โครงเรื่อง พิตซ์เจอร์ลด์ใช้เหตุการณ์หรือปัญหาของสังคมอเมริกันมาเป็นอุปสรรคหรือข้อขัดแย้งที่ตัวละครจะต้องเผชิญ ในนวนิยายเรื่อง *This Side of Paradise* เขาเลือกใช้สภาพของสังคมที่ให้ความสำคัญกับเงิน เต็มไปด้วยความสนุกสนาน งานเลี้ยง เสียงเพลง การเต้นรำ กลิ่นไอของแอลกอฮอล์มาเป็นอุปสรรคส่วนหนึ่งที่ทำให้อะมอรีไม่สามารถเป็นบุคคลที่ยิ่งใหญ่ตามที่เขาใฝ่ฝันได้ ในเรื่อง *The Beautiful and Damned* พิตซ์เจอร์ลด์ใช้ความขัดแย้งระหว่างอดัมแพทซ์ซึ่งเป็นตัวแทนของคนรุ่นเก่าที่เคร่งครัดในศีลธรรมกับแอนโทนีซึ่งเป็นตัวแทนของคนรุ่นใหม่ที่ใช้ชีวิตเหลวแหลก ไร้แก่นสาร ไม่ยึดมั่นในศีลธรรม สงครามโลกครั้งที่ 1 และสภาพของสังคมวัตถุนิยมเช่นเดียวกับที่นำเสนอไว้ในเรื่อง *This Side of Paradise* เป็นส่วนหนึ่งของอุปสรรคที่แอนโทนีต้องประสบ ในนวนิยายเรื่อง *The Great Gatsby* ความพลัดพรากจากคนที่รักในสงครามโลกครั้งที่ 1 การสร้างฐานะโดยใช้ธุรกิจผิดกฎหมาย การให้คุณค่าแก่ทรัพย์สินเงินทองมากเกินไป การนอกใจสามีภรรยา เป็นส่วนหนึ่งของปัญหาที่แกตส์บี้จะต้องฝ่าฝืนเพื่อให้ได้ความรักของเดซี่คีน ส่วนใน นวนิยายเรื่อง *Tender Is the Night* พิตซ์เจอร์ลด์ยังคงใช้สังคมชนชั้นสูงที่ให้ความสำคัญกับเงิน เต็มไปด้วยความสนุกสนาน งานเลี้ยง เสียงเพลง การเต้นรำ การดื่มสุรา การเดินทางท่องเที่ยว การใช้ชีวิตอย่างหรูหราฟุ้งเฟ้อ ความประพฤติของคนทีละเลยมศีลธรรม การผิดประเวณีมาเป็นอุปสรรคที่ทำให้ดิค ไดเวอร์หลงทาง ไม่อาจเป็นจิตแพทย์ผู้ยิ่งใหญ่ดังที่เขาตั้งใจไว้ได้

นอกจากนี้ ในการคลี่คลายปมปัญหาของเรื่อง *The Great Gatsby* พิตซ์เจอร์ลด์ใช้อุบัติเหตุทางรถยนต์นำไปสู่จุดจบของตัวละครเอก ซึ่งการที่เขานำอุบัติเหตุทางรถยนต์มาใช้นี้

สามารถวิเคราะห์ได้ 2 ระดับคือ ในระดับแรก เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในสังคม เนื่องจากคนอเมริกันขณะนั้นนิยมใช้รถยนต์กันมากและมีอุบัติเหตุทางรถยนต์เกิดขึ้นบ่อยครั้ง แต่เมื่อวิเคราะห์ถึงความหมายที่พีตซ์เจอร์ลด์ซ่อนไว้ จะพบว่าอุบัติเหตุทางรถยนต์เป็นสัญลักษณ์ของด้านลบของสังคมวัตถุนิยม ที่คนให้คุณค่าของเงินมากกว่าจิตใจ ดังนั้นการตายของแกตส์บีและเมอร์เทิลที่มีสาเหตุมาจากอุบัติเหตุรถยนต์จึงเป็นการตายอันเนื่องมาจากให้ความสำคัญแก่เงินอย่างผิดๆ ของคนทั้งสอง

จุดจบของตัวละครเป็นส่วนหนึ่งที่พีตซ์เจอร์ลด์นำมาใช้ในการแสดงทัศนคติและนำเสนอทางออกของปัญหาให้ผู้อ่าน การปิดเรื่องโดยตัวละครเสียชีวิตหรือพบกับความพ่ายแพ้ นั้น แสดงว่าพีตซ์เจอร์ลด์ไม่เห็นด้วยกับการกระทำของตัวละคร หรือเห็นว่าตัวละครนั้นไม่สามารถที่จะดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอเมริกัน “ยุคคนตรีแจ๊ส” ซึ่งเป็นสังคมวัตถุนิยมได้ ในทางตรงกันข้ามพีตซ์เจอร์ลด์ได้จุดประกายให้ผู้อ่านนำไปวิเคราะห์และตีความต่อเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจและค้นพบทางเดินสำหรับตนเอง โดยใช้ตัวละครที่สามารถค้นพบตนเอง ทราบว่าจะดำเนินชีวิตต่อไปให้มีความสุขได้ในตอนจบของเรื่องนั้นเป็นตัวอย่าง

พีตซ์เจอร์ลด์สร้างตัวละครในนวนิยายของเขาให้สอดคล้องกับแก่นเรื่อง โดยเลือกใช้ตัวละครส่วนใหญ่เป็นหนุ่มสาวสมัยใหม่ซึ่งหลงระเริงอยู่กับชีวิตที่สนุกสนานตามงานเลี้ยง การดื่มสุรา เต้นรำ เทียวเตร่ ให้ความสำคัญกับเงินทองและทรัพย์สินสมบัติอย่างมาก ใช้เงินทองอย่างสุรุ่ยสุร่าย ไม่เคร่งครัดในศีลธรรม ปฏิบัติขนบธรรมเนียมประเพณีและแนวคิดแบบเดิม การที่ตัวละครมีลักษณะนิสัยหรืออยู่ในสังคมที่คนส่วนใหญ่มีลักษณะเช่นนี้ทำให้ตัวละครต้องพบกับปัญหาและอุปสรรค ตัวละครจะไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ เนื่องจากสังคมไม่เปิดโอกาสให้ ตัวละครเองหาทางเดินที่เหมาะสมกับตนเองไม่พบ หรือหลงไปตามกระแสสังคม หรือเป้าหมายที่ตัวละครตั้งไว้เป็นเป้าหมายที่ผิด จะเห็นได้ว่า ตัวละครของพีตซ์เจอร์ลด์เป็นตัวแทนที่ดีของคนอเมริกันที่หลงทางใน “ยุคคนตรีแจ๊ส”

จากนวนิยายของพีตซ์เจอร์ลด์ส่วนใหญ่เป็นฉากของเมือง งานเลี้ยงอันหรูหราครึกครื้น รถยนต์ คาเฟ่หรือพาร์ทเมนท์ของผู้มีอันจะกิน เครื่องจักรอุปกรณ์ที่เกิดขึ้นและเป็นที่นิยมของคนอเมริกันในทศวรรษที่ 20 บรรยากาศของนวนิยายส่วนใหญ่เป็นบรรยากาศของความสนุกสนานรื่นเริงของคนหนุ่มสาว อันครึกครื้นไปด้วยเสียงดนตรีแจ๊ส อบอุ่นไปด้วยกลิ่นแอลกอฮอล์คลอคลุ้งไปด้วยควันบุหรี่ และมีร่องรอยของความเศร้าโศกทุกข์ยากอันเนื่องมาจากสงครามโลกครั้งที่ 1 จากและบรรยากาศที่พีตซ์เจอร์ลด์นำมาใช้นี้มีส่วนช่วยสนับสนุนโครงเรื่อง แก่นเรื่อง และตัวละครของเขาได้เป็นอย่างดี ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพของสังคมอเมริกันใน “ยุคคนตรีแจ๊ส” ได้อย่างชัดเจน

ฟิตซ์เจอร์รัลด์นำเสนอปัญหาสังคมอเมริกันใน “ยุคดนตรีแจ๊ส” ไว้ในนวนิยายของเขาได้อย่างแยบยล โดยอาศัยเหตุการณ์ สภาพความเป็นจริงทางสังคม ผู้คน มาผนวกกับชีวประวัติของเขาและเรื่องราวของคนรอบตัวในการสร้างโครงเรื่อง ตัวละคร และฉาก องค์ประกอบของนวนิยายทั้งสามมีความสอดคล้องกลมกลืนกันและสอดคล้องกับแก่นเรื่อง ทำให้นวนิยายของเขามีความสมจริงและสะท้อนให้เห็นภาพของสังคมอเมริกันในช่วงเวลาดังกล่าวอย่างชัดเจน

แม้ว่าฟิตซ์เจอร์รัลด์จะไม่เห็นด้วยกับการดำเนินชีวิตของคนในสังคมอเมริกัน “ยุคดนตรีแจ๊ส” แต่เขาก็ยังมีได้หมอดหวังกับการดำเนินชีวิตในสังคมดังกล่าว เขาให้ความหวังแก่ผู้อ่านว่าเราสามารถจะอาศัยอยู่ในสังคมวัตถุนิยมได้อย่างมีความสุข หากเราค้นพบทางเดินของเราเอง รู้จักและเข้าใจตนเอง และไม่หลงไปตามกระแสของสังคม

ผู้วิจัยพบว่านวนิยายของเอฟ. สกอตต์ ฟิตซ์เจอร์รัลด์ยังมีความลึกซึ้ง และมีแง่มุมอีกมากที่น่าจะค้นหาความหมายให้ละเอียดยิ่งขึ้น โดยใช้ศาสตร์อื่นๆ มาช่วยในการศึกษา เช่น การตีความสัญลักษณ์ในนวนิยายเรื่อง *The Great Gatsby* ซึ่งมีการใช้สัญลักษณ์จำนวนมาก การศึกษานวนิยายเรื่อง *Tender Is the Night* โดยศึกษาเปรียบเทียบกับจิตวิทยา การใช้ความรู้ทางด้านสังคมวิทยาที่จะช่วยอธิบายเรื่องชนชั้นทางสังคม ความรู้ทางด้านมานุษยวิทยาที่จะช่วยอธิบายแนวคิด อุดมคติ และหลักในการดำเนินชีวิตที่คนในสังคมอเมริกัน “ยุคดนตรีแจ๊ส” ประพฤติปฏิบัติที่จะทำให้เกิดมุมมองใหม่ๆ ที่น่าสนใจและมีความกว้างขวางยิ่งขึ้น